



EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

*Istuntoasiakirja*

**A7-0288/2011**

25.7.2011

## **MIETINTÖ**

tehokkaasta eurooppalaisesta raaka-ainestrategiasta  
(2011/2056(INI))

Teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunta

Esittelijä: Reinhard Bütikofer

Valmistelija(t) (\*): Judith A. Merkies, ympäristön, kansanterveyden ja  
elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta

(\* ) Valiokuntien yhteistyömenettely – työjärjestyksen 50 artikla

## SISÄLTÖ

	<b>Sivu</b>
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS .....	3
PERUSTELUT .....	24
YMPÄRISTÖN, KANSANTERVEYDEN JA ELINTARVIKKEIDEN TURVALLISUUDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO .....	28
ULKOASIAINVALIOKUNNAN LAUSUNTO.....	36
KEHITYSYHTEISTYÖVALIOKUNNAN LAUSUNTO.....	41
KANSAINVÄLISEN KAUPAN VALIOKUNNAN LAUSUNTO .....	46
MAATALOUDEN JA MAASEUDUN KEHITTÄMISEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO .....	51
VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS.....	56

## EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

### tehokkaasta eurooppalaisesta raaka-ainestrategiasta (2011/2056(INI))

*Euroopan parlamentti, joka*

- ottaa huomioon 2. helmikuuta 2011 julkaistun komission tiedonannon "Perushyödykemarkkinoihin ja raaka-aineisiin liittyviin haasteisiin vastaaminen" (KOM(2011)0025),
- ottaa huomioon 4. marraskuuta 2008 annetun komission tiedonannon "Raaka-aineita koskeva aloite – työllisyyden ja kasvun kannalta kriittisten tarpeiden täyttäminen", (KOM(2008)0699),
- ottaa huomioon yritys- ja teollisuustoiminnan pääosaston raaka-aineiden hankintaa käsittelevän työryhmän alaryhmän laatiman raportin "Critical Raw Materials for the EU"<sup>1</sup>,
- ottaa huomioon komission 3. maaliskuuta 2010 antaman tiedonannon "Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia" (KOM(2010)2020),
- ottaa huomioon 26. tammikuuta 2011 annetun komission tiedonannon "Resurssitehokas Eurooppa – Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahanke" (KOM(2011)0021),
- ottaa huomioon 8. maaliskuuta 2011 annetun komission tiedonannon "Etenemissuunnitelma – siirtyminen kilpailukykyiseen vähähiiliseen talouteen vuonna 2050" (KOM(2011)0112/4),
- ottaa huomioon komission 28. lokakuuta 2010 antaman tiedonannon "Globalisaation aikakauden yhdenmety teollisuuspolitiikka – Kilpailukyky ja kestävyys keskeiselle sijalle" (KOM(2010)0614),
- ottaa huomioon 6. marraskuuta 2010 annetun komission tiedonannon "Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahanke: Innovaatiounioni" (KOM(2010)0546),
- ottaa huomioon 9. marraskuuta 2010 annetun komission tiedonannon "Kauppa, kasvu ja maailmanpolitiikka – Kauppapolitiikka Eurooppa 2020 -strategian kulmakivenä" (KOM(2010)0612),
- ottaa huomioon 9. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman globalisaation aikakauden teollisuuspolitiikasta<sup>2</sup>,
- ottaa huomioon 3. helmikuuta 2011 antamansa päätöslauselman sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta<sup>3</sup>,

---

<sup>1</sup> [http://ec.europa.eu/enterprise/policies/raw-materials/files/docs/report-b\\_en.pdf](http://ec.europa.eu/enterprise/policies/raw-materials/files/docs/report-b_en.pdf)

<sup>2</sup> Hyväksytyt tekstit, P7\_TA(2011)0093.

<sup>3</sup> Hyväksytyt tekstit, P7\_TA(2011)0037.

- ottaa huomioon 16. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman Eurooppa 2020 -strategiasta<sup>1</sup>,
- ottaa huomioon Euroopan komission ympäristöasioiden pääosaston ohjeasiakirjan "Non-energy mineral extraction and Natura 2000"<sup>2</sup>,
- ottaa huomioon komission yksiköiden valmisteluasiakirjan, joka on liitetty 4. marraskuuta 2008 annettuun komission tiedonantoon "Raaka-aineita koskeva aloite – työllisyyden ja kasvun kannalta kriittisten tarpeiden täyttämisen" (KOM(2008)0699) (SEC(2008)2741),
- ottaa huomioon Euroopan komission kauppapolitiikan pääosaston kertomuksen "Raw materials policy 2009 annual report"<sup>3</sup>,
- ottaa huomioon Euroopan komission ympäristöasioiden pääosaston tutkimuksen "The links between the environment and competitiveness"<sup>4</sup>,
- ottaa huomioon 10. marraskuuta 2010 annetun komission vihreän kirjan "EU:n kehitysyhteistyöpolitiikasta tukea osallistavalle kasvulle ja kestäväälle kehitykselle – EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutuksen parantaminen" (KOM(2010)0629),
- ottaa huomioon 10. marraskuuta 2010 annetun komission tiedonannon "EU:n ja Afrikan suhteiden lujittamisesta" (KOM(2010)0634),
- ottaa huomioon tulossa olevan kauppaa ja kehitysyhteistyötä koskevan komission tiedonannon,
- ottaa huomioon 15. syyskuuta 2009 annetun komission tiedonannon "Kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuus: poliittisen toimintakehyksen laatiminen koko unionin lähestymistavalle" (KOM(2009)0458),
- ottaa huomioon 18. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman EU:n johdonmukaisesta kehitysyhteistyöpolitiikasta ja julkista kehitysapua täydentävästä kehitysavusta (ns. ODA+)<sup>5</sup>,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman yritysten yhteiskuntavastuun sisällyttämisestä kansainvälisiin kauppasopimuksiin<sup>6</sup>,
- ottaa huomioon 10. maaliskuuta 2011 annetut neuvoston päätelmät perushyödykemarkkinoihin ja raaka-aineisiin liittyviin haasteisiin vastaamisesta,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (Lissabonin sopimus) 208 artiklan, jossa vahvistetaan, että Euroopan unioni ottaa huomioon

---

<sup>1</sup> Hyväksytyt tekstit, P7\_TA(2010)0223.

<sup>2</sup> [http://ec.europa.eu/environment/nature/natura2000/management/docs/neej\\_n2000\\_guidance.pdf](http://ec.europa.eu/environment/nature/natura2000/management/docs/neej_n2000_guidance.pdf)

<sup>3</sup> <http://ec.europa.eu/trade/creating-opportunities/trade-topics/raw-materials/>

<sup>4</sup> Tutkimus 'The links between the environment and competitiveness', hanke ENV.G.1/ETU/2007/0041, [http://ec.europa.eu/environment/enveco/economics\\_policy/pdf/exec\\_summary\\_comp.pdf](http://ec.europa.eu/environment/enveco/economics_policy/pdf/exec_summary_comp.pdf)

<sup>5</sup> Hyväksytyt tekstit, P7\_TA(2010)0174.

<sup>6</sup> Hyväksytyt tekstit, P7\_TA(2010)0446.

kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteet toteuttaessaan muita sellaisia politiikkoja, jotka voivat vaikuttaa kehitysmaihin,

- ottaa huomioon parhaillaan käytävät Dohan kierroksen neuvottelut,
  - ottaa huomioon vuoden 2007 yhteisen Afrikka–EU-strategian sekä 29.–30. marraskuuta 2010 pidetyn EU:n ja Afrikan kolmannen huippukokouksen yhteydessä annetun Tripolin julistuksen,
  - ottaa huomioon WTO:ssa käsiteltävänä olevan yhdeksää raaka-ainetta koskevan valituksen, jonka EU, Yhdysvallat ja Meksiko ovat tehneet Kiinaa vastaan,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
  - ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön sekä ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan, ulkoasiainvaliokunnan kehitysyhteistyövaliokunnan, kansainvälisen kaupan valiokunnan sekä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnot (A7-0288/2011),
- A. katsoo, että Euroopan unioni tarvitsee vahvaa teollisuus pohjaa, joka on vihertyessään hyvin riippuvainen riittävästä raaka-ainetoimituksista, jotta voitaisiin siirtyä kohti vähähiilistä taloutta ja pysyä kilpailukykyisenä,
- B. katsoo, että hallinnollisten käsittelyjen monimutkaisuus ja hallintoviranomaisten välisen koordinoinnin puute johtavat siihen, että kaivoslupien myöntämiseen kuluu monta vuotta; katsoo, että tämä on liian pitkä aika ja että se kasvattaa sijoitusten pääomakuluja ja ajaa pk-yritykset markkinoilta,
- C. ottaa huomioon, että raaka-aineiden maailmanlaajuinen kysyntä kasvaa jatkuvasti, erityisesti ns. teknologian metallien kysyntä,
- D. ottaa huomioon, että Euroopan unionin jäsenvaltioilla, Australialla ja Yhdysvalloilla on mahdollisuuksia kehittää omaa kriittisten raaka-aineiden, perusmetallien ja harvinaisten maametallien kaivostoimintaa,
- E. katsoo, että edistyminen uusissa teknologioissa lisää edelleen niiden raaka-aineiden kysyntää, jotka ovat keskeisiä kyseisten teollisuudenalojen kehityksen kannalta,
- F. ottaa huomioon, että vientikiintiöt rajoittavat osittain kansainvälisiä toimituksia ja että hinnat ovat kohoamassa ennätyskorkeiksi,
- G. katsoo, että teollisuudessa materiaalikustannusten osuus kokonaistuotantokustannuksista on merkittävästi korkeampi kuin työntekijöiden palkkaan liittyvä osuus ja että materiaalikustannusten kasvavan suuntauksen ei odoteta millään alalla kääntyvän ainakaan keskipitkällä aikavälillä,
- H. katsoo, että markkinat hyötyvät oikeudenmukaisista ja tasapuolisista toimintaedellytyksistä,

- I. katsoo, että lisääntynyt kilpailu raaka-aineista saattaa vaikeuttaa kansainvälisiä suhteita ja johtaa raaka-aineisiin liittyviin konflikteihin,
- J. katsoo, että haasteet voivat tarjota mahdollisuuden luoda uusia kumpaakin osapuolta hyödyttävän yhteistyön innovatiivisia kumppanuuksia Euroopan unionin ja kolmansien maiden välille,
- K. ottaa huomioon, että monissa kehitysmaissa luonnonvaroja ei ole hyödynnetty väestön hyväksi maan epädemokraattisen johdon, petosten, korruption tai aseellisten konfliktien vuoksi,
- L. katsoo, että komission ehdottamat toimet resurssitehokkuuden ja kierrätyksen tukemiseksi rajoittuvat konkreettisten toimenpiteiden sijasta lähinnä arvioon siitä, mitä voitaisiin tehdä, ja ovat siksi riittämättömiä esitettyjen tavoitteiden saavuttamiseen,
- M. ottaa huomioon, että komission esityksen mukaan voimassa olevan jätelainsäädännön nykyistä parempi toteutus ja täytäntöönpano ovat välttämättömiä, jotta voitaisiin edistää nykyistä resurssitehokkaampaa Eurooppaa,
- N. ottaa huomioon, että arvokkaiden materiaalien, erityisesti harvinaisten maametallien, kierrätyksen lisääminen edellyttää paljon työtä vaativaa purkamista osiin,
- O. ottaa huomioon, että kierrätyksen kannattavuus riippuu luotettavasta ja tehokkaasta luokittelusta ja erittelytekniikasta, sillä kierrätettyjen materiaalien arvo perustuu jakeiden puhtauteen,
- P. toteaa, että lisääntyvä tehokkuus ja kierrätys parantavat kilpailukykyä, kestävyyttä ja toimitusvarmuutta,
- Q. ottaa huomioon, että työn tuottavuus on kasvanut viime vuosikymmeninä paljon nopeammin kuin resurssien tuottavuus ja että arvioiden mukaan työkustannusten osuus on alle 20 prosenttia tuotteesta ja resurssikustannusten osuus 40 prosenttia; katsoo, että siksi tarvitaan nopeita toimia resurssien tehokkuuden parantamiseksi,
- R. katsoo, että tärkeintä on ryhtyä oikea-aikaisiin ja päättäväisiin toimenpiteisiin tehokkaan strategian toteuttamisessa ja tulosten aikaansaamisessa raaka-aineita koskevan eurooppalaisen aloitteen puitteissa,

### **Raaka-ainestrategia**

- 1. katsoo, että raaka-aineet ovat Euroopalle sekä haaste että suuri mahdollisuus; korostaa, että raaka-aineiden kysynnän kasvaessa maailmanlaajuisesti EU:lla on tilaisuus hyödyntää tilannetta vahvistamalla raaka-aineiden tuotantoa ja tehokkuutta huolehtien samalla EU:n yritysten ja raaka-ainealan tarpeista; korostaa, että raaka-aineiden oikeudenmukainen saanti ja niiden vakaat ja ennustettavat hinnat ovat keskeisen tärkeitä teollisuuden kehitysmahdollisuuksien, kilpailukyvyn ja Euroopan unionin teollisuuden säilyttämisen kannalta, sillä saanti- ja toimitusrajoitukset, erityisesti kriittisissä raaka-aineissa, kuten harvinaiset maametallit, sekä hintojen jyrkät vaihtelut voivat haitata EU:n teollisuuden kilpailukykyä, ympäristötehokkuutta ja innovointinäkymiä erityisesti pk-yritysten osalta;

pitää myönteisenä sitä, että komissio toimi vuonna 2008 esittämänsä raaka-ainealoitteen yhteydessä edelläkävijänä raaka-ainepolitiikassa, kehottaa painokkaasti komissiota ja jäsenvaltioita ryhtymään sen ripeään täytäntöönpanoon; uskoo, että raaka-ainepolitiikka ja raaka-ainediplomatia ovat hyvin tärkeitä Euroopan unionille paitsi teollisuuspolitiikassa ja kansainvälisessä kaupassa, myös laaja-alaisena asiana, joka koskee sisäpolitiikan eri aloja sekä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa; kehottaa komissiota kiinnittämään asiaan yhtä paljon huomiota kuin energia-asioihin; katsoo, että tehtävä kuuluu myös Euroopan ulkosuhdehallinnolle;

2. katsoo, että unionin yhtenäinen ja tehokas diplomatia on Euroopan ulkosuhdehallinnon ja asianomaisten komission yksiköiden vastuulla – ja etenkin kauppapolitiikan pääosaston vastuulla kaupan liittyvissä kysymyksissä – tiiviissä yhteistyössä neuvoston ja parlamentin kanssa; on lisäksi sitä mieltä, että raaka-aineiden strategisen merkityksen pitäisi näkyä Euroopan ulkosuhdehallinnon organisoinnissa sekä asianomaisten EU:n lähetystöjen henkilöstöpolitiikassa; korostaa, että EU:n ja jäsenvaltioiden ulkopolitiikka raaka-aineiden alalla on sovittava yhteen;
3. kehottaa komissiota kiinnittämään riittävästi huomiota erikseen sekä perushyödykemarkkinoihin että raaka-aineita koskevaan aloitteeseen, koska ne ovat luonteeltaan erilaisia ja niiden ongelmat vaativat erityistoimia; korostaa, että rahoitusmarkkinat ja perushyödykemarkkinat ovat nykyään kietoutuneempia toisiinsa kuin koskaan ennen ja että keinottelu lisää hintojen heilahteluja; panee merkille, että hyvin toimivat raaka-ainemarkkinat tarjoaisivat liikeyrityksille tarvittavia kannustimia resurssien tehokkaampaan käyttöön, niiden korvaamiseen, kierrätykseen ja lisäinvestointeihin korvaavia aineita koskevaan tutkimus- ja kehitystoimintaan; kannustaa komissiota siksi edistämään hyvin toimivia raaka-ainemarkkinoita esimerkiksi etenemällä rahoituspalvelujen markkinoita koskevan direktiivin tarkistamisessa, jotta voitaisiin mahdollistaa nykyistä avoimempi kaupankäynti; korostaa, että raaka-ainealoitteen kolme pilaria täydentävät toisiaan raaka-aineisiin liittyvien ongelmien ratkaisemisessa ja raaka-aineiden saannin varmistamisessa EU:ssa; kehottaa komissiota toteuttamaan raaka-ainestrategiaa tasapainoisesti ja yhdenmukaisesti EU:n muiden tärkeiden politiikkojen, erityisesti teollisuus-, tutkimus-, ympäristö- ja liikennepolitiikan sekä Eurooppa 2020 -strategian kanssa; panee tässä yhteydessä merkille, että erityisesti tehokkaalla innovointi- ja teollisuuspolitiikalla on tältä osin tärkeä rooli;
4. pitää myönteisenä komission tekemää työtä kriittisten raaka-aineiden yksilöimisessä, jotka kaikki ovat ns. teknologian metalleja, ja ne on otettava huomioon seuraavissa toimissa; kehottaa komissiota:
  - päivittämään säännöllisesti kriittisten raaka-aineiden luettelon ja tarkkailemaan ei niinkään harvinaisia mutta strategisesti tärkeitä raaka-aineita, jotta käännetään inflaatiosuuntauksia, jotka lisäävät toimittajien omistusten keskittymisiä;
  - ottamaan käyttöön kriittisten raaka-aineiden riskitutkan analysoimaan nykyisiä ja tulevia tarpeita ja hintoja sekä kriittisten raaka-aineiden, erityisesti harvinaisten maametallien, puutteiden kielteisiä vaikutuksia uusiutuvan energian, huipputekniikan, puolustuksen ja jopa autoteollisuuden aloilla;

- analysoimaan kriittisistä raaka-aineista riippuvat toimitusketjut, jalostuskapasiteetin, myös puolivalmisteisiin johtavat toimitusketjut, sekä kriittisten raaka-aineiden ja niihin liittyvien perusmetallien vuorovaikutuksen;

muistuttaa, että raaka-aineiden ja erityisesti kriittisten raaka-aineiden joukossa eri aineiden kriittisyys samoin kuin niiden saatavuus, käyttö ja tarve jalostuksessa vaihtelevat, ja näin ollen hinnat poikkeavat toisistaan tuotantoketjun eri vaiheissa, mikä olisi otettava huomioon analyysissä; kiinnittää huomiota raaka-ainevirtojen logististen järjestelmien eriytyneisyyteen yhteismarkkinoilla;

5. toteaa, että kaikki raaka-ainemarkkinat eivät toimi samalla tavalla ja että erityisesti maatalousalan raaka-ainemarkkinat ovat alttiita voimakkaille vuodenaikoihin liittyville tekijöille ja ilmastotekijöille ja vaativat siksi erityishuomiota;
6. kehottaa komissiota siksi laatimaan tutkimuksen sellaisten raaka-aineiden tuonnista Eurooppaan, joita ei ole lueteltu kriittisiksi raaka-aineiksi (kuten litium, hafnium ja nikkeli) mutta joilla on silti strateginen merkitys Euroopan teollisuuden tarpeiden kannalta ja sellaisten kulutushyödykkeiden tuottamisessa, joilla on suuri lisäarvo; katsoo, että tutkimuksessa olisi arvioitava myös Euroopan teollisuuden riippuvuus näistä raaka-aineista ja toimet niiden toimitusten turvaamiseksi sekä niiden louhimisen ympäristökustannukset ja mahdolliset vaihtoehdot;
7. pitää myönteisenä sitä, että komission tiedonantoon on sisällytetty laaja kirjo raaka-aineita, kuten puu, luonnonkumi ja oheistuotteet; kehottaa komissiota laatimaan analyyskejä näiden aineiden saatavuudesta ja mahdollisesta kysynnästä ja ryhtymään niiden perusteella tarvittaessa asianmukaisiin toimiin; huomauttaa, että tässä mietinnössä keskitytään strategiaan ja kriittisiin raaka-aineisiin;
8. huomauttaa, että raaka-ainepolitiikan tehokas hallinto on tehokkaan raaka-ainestrategian avaintekijä; katsoo, että tehokkaaseen strategiaan on kuuluttava asianomaisten sidosryhmien kanssa käytävä jatkuva vuoropuhelu; korostaa komission ja Euroopan parlamentin sisäisen ja jäsenvaltioiden välisen tiiviin koordinoinnin ja tiedottamisen tarvetta; suosittelee, että perustetaan vuonna 2011 Ranskan ja Yhdysvaltojen esimerkin mukaisesti korkean tason yksiköiden välinen raaka-ainetyöryhmä, joka kattaa asiasta vastaavat pääosastot, Yhteisen tutkimuskeskuksen, Euroopan ympäristökeskuksen ja Euroopan ulkosuhdehallinnon ja joka käsittelee toimintalinjoja, kumppanuussopimukset mukaan lukien, seuraa ja tarkistaa niitä, varmistaa strategisen yhtenäisyyden ja edistää muun muassa markkinoiden vääristymisestä ja raaka-aineisiin liittyvistä konflikteista varoittavan varhaisvaroitusjärjestelmän perustamista, jota täydentää seurantaryhmä; kehottaa komissiota laatimaan pitkän aikavälin etenemissuunnitelman "Euroopan raaka-aineet 2050", jonka avulla yksilöitäisiin mahdollisia tulevia kehitysvaiheita, uhkia ja mahdollisuuksia raaka-aineiden ja kriittisten raaka-aineiden alalla ja autettaisiin Euroopan unionin teollisuutta, yliopistoja ja tutkimuslaitoksia sitoutumaan pitkän aikavälin suunnitteluun ja investointeihin; kehottaa komissiota rohkaisemaan jäsenvaltioita kehittämään omia raaka-ainestrategioitaan ja edistämään muun muassa ulkoista ulottuvuutta koskevaa koordinoitua ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa jäsenvaltioiden välillä; ehdottaa, että tulossa oleva energia-alan ulkoista ulottuvuutta koskeva tiedonanto voisi toimia sen perustana;



9. korostaa, että parlamentille on tiedotettava säännöllisesti muiden kuin energiantuotantoon käytettävien raaka-aineiden kehityksestä raaka-ainealoitteen yhteydessä ja aloitteen tavoitteiden täyttymisestä vuotuisen seurantakertomuksen avulla keskittyen myös kauppaa, kehitys- ja ympäristöpolitiikan väliseen johdonmukaisuuteen ja sosiaalisiin vaikutuksiin sekä kriittisiä raaka-aineita koskeviin tietoihin;

### **Haasteesta mahdollisuus Euroopan teollisuudelle: resurssitehokkuus, uudelleenkäyttö, kierrätys ja korvaaminen**

10. panee merkille, että raaka-aineisiin liittyviin haasteisiin vastaaminen on myös tilaisuus elvyttää EU:n teollisuus pohjaa, teknologista kapasiteettia ja taitotietoa sekä lisätä kilpailukykyä ja päteviin työntekijöihin perustuvaa vakaata työllisyyttä kunnianhimoisen teollisuuden tutkimus- ja innovointistrategian avulla; toteaa, että vaikka tehokas kauppapolitiikka ja omien resurssien käyttäminen ovat toki merkittäviä tekijöitä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä raaka-aineiden hyvä hallinto, lisääntyvä tehokkuus, uudelleenkäyttö, energiatehokas kierrätys ja resurssien käytön väheneminen ovat ratkaisevia tekijöitä kilpailukykyyn, kestävyys ja toimitusvarmuuden kannalta, tarvittaessa myös tuotteiden laatustandardien parantamisen ja pidempiaikaisen käytön kannustamista koskevan periaatteen kautta; katsoo, että tähän liittyvien aloitteiden olisi perustuttava asianmukaiseen vaikutustenarviointiin, jossa keskitytään mahdollisiin ympäristövaikutuksiin ja yhteiskunnallisiin ja kilpailukykyyn liittyviin seurauksiin; korostaa, että on tärkeää johdonmukaisesti soveltaa oikeudellisesti sitovaa eurooppalaista jätehierarkiaa jätteitä koskevassa puitedirektiivissä esitetyllä tavalla, jossa etusijalle asetetaan ennaltaehkäisy, uudelleenkäyttö ja kierrätys ja näiden jälkeen talteenotto ja hävittäminen; huomauttaa, että komission olisi tuettava sosiaalista innovointia, elintapamuutoksia ja uusia käsitteitä kuten ekologinen leasing sekä kemikaalien leasing ja keskinäinen jakaminen;
11. toteaa, että alhaisemmat kulutustasot, jätemäärän kasvun ehkäiseminen ja jälleenkäyttö ovat avaintekijöitä siirryttäessä resurssitehokkaaseen talouteen;
12. kehottaa komissiota laatimaan kattavan tutkimuksen vuokraukseen perustuvista talousmalleista vaihtoehtoina tavaroiden omistamiselle sekä niiden vaikutuksesta raaka-aineiden käyttöön ja uudelleenhyödyntämiseen; tähdentää, että tietoisuuden lisääminen on pääasiallinen haaste tässä suhteessa;
13. korostaa, että on työskenneltävä talouskasvun irrottamiseksi raaka-aineiden lisääntyvästä käytöstä, mikä auttaisi myös vähentämään suhteellista riippuvuutta tuonnista; panee merkille, miten tärkeää raaka-ainestrategian käyttöön ottaminen on myös laajemmin ilmastonmuutoksen kannalta; pitää tästä syystä myönteisenä komission suunnitelmaa käynnistää resurssitehokkuutta koskeva lippulaivahanke; kehottaa komissiota määrittelemään resurssien tuottavuuden nostamisen esteet (esimerkiksi tekniset esteet, kustannukset jne.) ja laatimaan ja arvioimaan keskipitkän ja pitkän aikavälin resurssitehokkuuden parantamistavoitteet, joissa otetaan huomioon tarve vähentää EU:n riippuvuutta raaka-aineiden tuonnista, sillä unioni on maailman suurin raaka-aineiden tuojien henkeä kohti laskettuna; pyytää komissiota kehittämään luotettavan menetelmän resurssitehokkuuden mittaamiseksi, jotta voidaan arvioida edistystä puolueettomasti ja

tehdä vertailuja muihin maihin, ottaen huomioon Eurostatin tällä alalla tekemän työn samoin kuin Euroopan parlamentin äskettäin tilaaman tutkimuksen aiheesta;

14. pitää myönteisenä, että kehitetään välineitä ja indikaattoreita, kuten TEEB (ekosysteemien ja biologisen monimuotoisuuden tarkastelu talouskysymyksenä); vaatii komissiota edistämään ja elvyttämään näiden välineiden kehitystä ja käyttöä;
15. katsoo, että mineraalivarojen vero ei ole asianmukainen väline resurssitehokkuuden lisäämiseen ja vaatii komissiota tilaamaan tutkimuksen veden- ja maankäytön veron vaikutuksista ja kiinnittämään erityishuomiota mahdollisiin tahattomiin vaikutuksiin taloudelliselle toiminnalle ja uusiutuvan energian tuotannolle Euroopan unionissa;
16. kehottaa komissiota harkitsemaan perusteellisen vaikutustenarvioinnin pohjalta ekologisen muotoilun välineiden ulottamista raaka-aineiden alalle, harkitsemaan mahdollisuutta ottaa käyttöön uusia välineitä, työskentelemään standardointielinten kanssa, arvioimaan tuotteiden resurssitehokkuutta koskevan top runner -ohjelman toteutettavuutta, vahvistamaan erityisesti pk-yrityksille suunnattuja resurssitehokkuutta koskevia neuvontapalveluja esimerkiksi vahvistamalla tällaisia ohjelmia Euroopan kilpailukyvyyn ja innovoinnin toimeenpanovirastossa (EACI); kehottaa komissiota tukemaan pk-yrityksiä tällä alalla edistämällä parhaiden käytäntöjen jakamista jäsenvaltioiden välillä tarjoamalla pääsyn asianomaiseen tutkimukseen tutkimuksen seitsemännen puiteohjelman ja EU:n tulevien tutkimusohjelmien puitteissa; kehottaa yrityksiä joko hyödyntämään ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmää (EMAS) tai ISO-standardeja; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita huolehtimaan siitä, että julkisia hankintoja käytetään resurssitehokkaiden tuotteiden ja sekundaarisia raaka-aineita hyödyntävien tuotteiden edistämiseen sekä varmistamaan järkevän ja avoimen kierrätyksen tuotteiden elinkaaren lopussa; panee merkille, että kierrätyksessä on tärkeää paitsi määrä myös laatu; korostaa tästä syystä, että kierrätystä tukeva tuotesuunnittelu on tärkeää; korostaa, että on tärkeää sisällyttää resurssien käyttö tuotetietoihin ja ympäristömerkkeihin kuluttajien aseman vahvistamiseksi; kehottaa eurooppalaisia standardointielimiä integroimaan resurssitehokkuutta koskevan kysymyksen standardien laadintaan;
17. kehottaa komissiota tarkistamaan, miten ekologista suunnittelua koskevaa direktiiviä, romuajoneuvoja koskevaa direktiiviä, sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annettua direktiiviä sekä käytetyistä paristoista annettua direktiiviä voitaisiin muuttaa paitsi kierrätyksen lisäämiseksi yleisesti, myös arvokkaiden raaka-aineiden kierrätyksen lisäämiseksi, mukaan lukien maametallit, esimerkiksi nykyistä täsmällisempien purkamisvaatimusten avulla, ja ehdottamaan muutoksia näihin säädöksiin sen mukaisesti;
18. panee merkille kierrätyksen ja uudelleenkäytön myötävaikutuksen kasvihuonekaasujen vähentämiseen, sillä raaka-aineiden käyttö muodostaa huomattavan kasvihuonekaasupäästöjen lähteen; panee merkille myös eräiden kierrätyslainsäädännön piiriin kuuluvien alojen korkean kierrätysasteen; pyytää komissiota määrittämään tapoja kierrätyksen lisäämiseksi edelleen kyseisillä aloilla muuan muassa kehittämällä kierrätystalouden oikeudellista kehystä; korostaa tarvetta investoida raaka-aineiden kierrätykseen erityisesti harvinaisten maametallien osalta; kehottaa komissiota käynnistämään perusteellisen alakohtaisen EU:n materiaalivirta-analyysin, joka perustuu

raaka-aineen koko elinkaareen (kaivostoiminnasta jätehuoltoon asti), jotta voidaan arvioida ja ehdottaa kustannustehokkaita tapoja raaka-aineiden kierrätykseen ja ottaa samalla ympäristövaikutukset huomioon; kehottaa komissiota yhdenmukaistamaan EU:n lainsäädäntöä ja kierrätyksen vähimmäisvaatimuksia johdonmukaisuuden parantamiseksi; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan nykyisen lainsäädännön moitteettoman täytäntöönpanon ja kehottaa jäsenvaltioiden teollisuusjärjestöjä aktiivisesti edistämään kierrätystä jäsentensä keskuudessa ja helpottamaan tutkimuslaitosten ja muiden alojen kanssa tehtävää yhteistyötä; huomauttaa, että on tärkeää erottaa tuotetun jätteen määrä valmistustuotannon lisääntymisestä;

19. panee merkille, että on tärkeää luoda kierrätystä koskevia teollisia synergioita ja auttaa yrityksiä saamaan selville, kuinka niiden jäte- ja sivutuotteet voivat toimia muiden resursseina; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään sellaisia lähestymistapoja kuin se, jonka Yhdistynyt kuningaskunta on omaksunut teollisen symbioosin ohjelmansa (National Industrial Symbiosis Programme) yhteydessä;

20. kehottaa komissiota:

- tutkimaan ja edistämään uusiokäyttöhankeita (urban mining), sillä uusiokäytön tarjoamat raaka-ainevarat saattavat olla paljon suurempia kuin ensisijaisten malmilouhosten esiintymät ja suuri osa arvokkaista toissijaisista raaka-aineista voidaan erotella, käyttää uudelleen ja kierrättää, ja investoimaan sellaisiin hankkeisiin, joilla yleisesti vähennetään raaka-aineiden käyttöä ja edistetään siten yhteiskunnallista muutosta;
- tutkimaan myös riippumattoman vaikutustenarvioinnin avulla, voitaisiinko suljettuja kaatopaikkoja avata uudelleen mahdollisen romumateriaalin kierrättämiseksi parhaalla käytettävissä olevalla tekniikalla, sillä tämä johtaisi raaka-aineiden lisääntyneeseen saatavuuteen Euroopassa ja loisi lisää kaivattuja työpaikkoja kaikkialle Euroopan unioniin;
- tutkimaan jäljellä olevia kaivos- ja metallurgiajätteiden kaatopaikkoja;
- saattamaan EU:n kaivosjätealueiden tietokannan valmiiksi vuoteen 2012 mennessä ja panemaan kaivosjätedirektiivin täytäntöön;
- varmistamaan, että nämä jätteet käsitellään parhaalla käytettävissä olevalla tekniikalla;
- kannustamaan rakennusten elinkaaren hallintaa varmistamalla tarvittaessa niiden rakentamiseen käytettyjen materiaalien kierrätettävyyden;
- kieltämään asteittain kaatopaikat yleisesti kaikkialla Euroopan unionissa;

21. toteaa, että uusiokäytöstä (urban mining) tarvitaan kipeästi lisää tietoja, ja pyytää siksi komissiota arvioimaan eritoten sen mahdollisuuksia, mutta myös mahdollisia rajoitteita;

22. kannustaa komissiota kehittämään kierrätysstrategian, johon sisältyy talteenotto ja myös jäteveden puhdistaminen mahdollisimman lähellä jätteen syntypaikkaa, sillä tämä

mahdollistaisi raaka-aineiden talteenoton tehostamisen, ehkäisisi haaskausta, pienentäisi kielteisiä ympäristövaikutuksia ja olisi mahdollisesti ympäristötehokkuudeltaan parempi;

23. kehottaa lisäksi komissiota antamaan ehdotuksen kaatopaikoista annetun direktiivin<sup>1</sup> muuttamiseksi sekä kehittämään ja laajentamaan sen 5 artiklan 2 kohdassa säädettyjä tavoitteita; katsoo edelleen, että jätteitä koskevan puitedirektiivin mukaisesti biohajoavan yhdyskuntajätteen viemistä kaatopaikalle koskevaa kieltoa olisi laajennettava vuodesta 2020 alkaen kaikkeen biohajoavaan jätteeseen, ja vähennystavoite olisi asetettava viiteen prosenttiin;
24. kehottaa komissiota tukemaan kierrätysalan kumppanuuksia kehitysmaiden kanssa; pyytää komissiota tukemaan sellaisia pilottihankkeita kuten jätevapaat alueet;
25. pyytää komissiota arvioimaan, miten Euroopan investointipankki (EIP) voi auttaa vähentämään läpimurtoteknologiaa edustaviin kierrätyslaitoksiin ja muihin kierrätysaloitteisiin tehtäviin investointeihin liittyviä taloudellisia riskejä;
26. kehottaa komissiota edistämään kierrätyksen, myös harvinaisten maametallien kierrätyksen taloudellisten kannustimien tutkimusta ja kehittämistä myös vaikutustenarviointien osalta; kehottaa komissiota tutkimaan, miten kierrätysmateriaalien markkinoita voidaan tukea muun muassa kierrätysmateriaalien vihreillä sertifikaateilla, ekologista muotoilua koskevilla vaatimuksilla sekä varmistamaan, että myös koheesiopolitiikalla ja talousarvioilla myötävaikutetaan resurssitehokkuuden ja kierrätyksen edistämiseen;
27. korostaa tarvetta torjua kierrätysmateriaalien ja hyödyllisiä raaka-aineita sisältävän jätteen, erityisesti sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun direktiivin (2002/96) soveltamisalaan kuuluvan sähkölaiteromun laiton siirtämistä lainsäädäntöä parantamalla ja sen täytäntöönpanoa tehostamalla ja kehottaa jäsenvaltioita kiinnittämään kiireisesti huomiota tähän tehtävään; pyytää komissiota selvittämään tuottajavastuun käsitteen käyttöä edelleen tämän tavoitteen tukemiseksi; korostaa tarvetta perustaa kierrätyslaitosten globaali sertifiointijärjestelmä; panee merkille kansallisten tulliviranomaisten välisen yhteistyön tärkeyden; kehottaa komissiota tutkimaan, onko tarpeen perustaa kollektiivinen menetelmä, jolla viranomaisille tiedotetaan laittomista siirroista; pyytää komissiota tutkimaan laittomia jätevirtoja ja säännöllisesti tiedottamaan laittoman jäteviennin torjunnassa saavutetusta menestyksestä; pyytää komissiota edistämään sitä, että tulli-ilmoituksissa tehdään tehokkaasti ero uusien ja käytettyjen hyödykkeiden välillä, puuttamalla asiaan uudistetun tullikoodeksin täytäntöönpanomääräysten yhteydessä;
28. kehottaa tässä yhteydessä komissiota tukemaan mahdollisuuksien mukaan EU:n kauppakumppaneita hyväksymään asianmukaiset lait ja panemaan täytäntöön riittävät valvontatoimet, jotta voidaan estää kaikenlaisen jätteen laitton tuonti niiden alueelle ja torjua aktiivisesti korruptiota, joka usein mahdollistaa tällaisen laittoman tuonnin;

---

<sup>1</sup> Neuvoston direktiivi 1999/31/EY, annettu 26 päivänä huhtikuuta 1999, kaatopaikoista; EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1.

29. kehottaa komissiota ottamaan huomioon eräiden jäsenvaltioiden esittämät kriittiset huomautukset neuvoston asetuksesta, jossa määritetään, milloin tietuustyypiset romumetallit lakkaavat olemasta jätettä direktiivin 2008/98/EY nojalla, ja pyytää komissiota vahvistamaan tuotteiden laatuvaatimuksia ja parantamaan mahdollisuuksia tarkistaa ja varmistaa, että jätteeksi ilmoitettu romumetalli on laadultaan vaatimusten mukaista;
30. kehottaa komissiota määrittelemään prioriteetteja ja jakamaan määrärahoja kestäviä etsintä- ja tuotantomenetelmiä ja koko elinkaaren aikaista kierrätystä, korvaamista ja resurssitehokkuutta koskevaan tutkimukseen ja innovointiin, sillä tämä voisi vähentää EU:n tuontiriippuvuutta monopoliasemassa olevista toimittajista; kehottaa komissiota vastaamaan nykyisiin kierrätykseen liittyviin haasteisiin puiteohjelmien avulla ja korostaa, että huomiota olisi kiinnitettävä massametallien sekä kriittisten raaka-aineiden, kuten harvinaisten maametallien vaatimiin erilaisiin kierrätysstrategioihin; kehottaa komissiota kytkemään raaka-aineiden, kuten harvinaisten maametallien, tutkimusrahoitukseen selkeät tavoitteet, kuten Japanin tavoitteen vähentää harvinaisten maametallien kulutusta kolmanneksella; kehottaa komissiota yhdistämään sellaisten kolmansien maiden kokemuksia, jotka jo ovat saavuttaneet korkeat jätteenkeräystasot, kuten Norja, jossa lähes 80 prosenttia elektroniikkajätteestä kerätään talteen, ja asettamaan vastaavia omia keräystavoitteita; korostaa, että erityisen tärkeitä ovat julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet, joihin osallistuvat niin teollisuus, yliopistot kuin hallituskin; tunnustaa tällaisten laitosten pk-yrityksille tarjoaman palvelun arvon; pitää eurooppalaista kumppanuutta strategisiin raaka-aineisiin liittyvien innovaatioiden kannalta ehdottoman tärkeänä, jotta voidaan edistää resurssitehokkuutta, keskeisiä tekniikoita, toimitusvarmuutta ja kotimaista raaka-ainealaa; kehottaa komissiota panemaan tällaisen kumppanuuden alulle vuonna 2011;
31. pitää valitettavana, ettei korvaamista ja uudelleenkäyttöä ole riittävästi käsitelty tiedonannossa; muistuttaa, että erityisesti kriittisten raaka-aineiden ja harvinaisten maametallien korvaaminen tarjoaa mahdollisuuksien mukaan tehokkaan ratkaisun toimitus- ja ympäristöriskeihin; kehottaa näin ollen komissiota tehostamaan työtään tällä alalla vahvistamalla tutkimus- ja innovaatorahoitusta mahdollisesti tulevan tutkimuksen puiteohjelman puitteissa laadittavan korvaamista koskevan tutkimus- ja kehittämisohjelman muodossa, sekä koelaitosten tukea; kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita harkitsemaan korvaamistavoitteiden asettamista siihen liittyvien vaikutustenarviointien perusteella; kehottaa komissiota hyödyntämään kokonaisvaltaisesti harvinaisia maametalleja koskevaa toimivaltaa Euroopan unionissa;

### **Kestävä tarjonta EU:ssa**

32. kehottaa toteuttamaan muita kuin verotuksellisia toimia, joiden avulla kotimainen raaka-aineala pystyy paremmin houkuttelemaan investointeja; panee tyytyväisenä merkille kansallisten geologisten tutkimuslaitosten välisen yhteistyön; korostaa, että kansallisten geologisten tutkimuslaitosten yhteistyötä on vahvistettava, ja kehottaa käyttämään yhteisiä standardeja ja käytäntöjä, jotka helpottavat saatavissa olevan geologisen tiedon vaihtamista ja hyödyntämistä; pitää myönteisenä vuotuisen eurooppalaisen raaka-aineita koskevan vuosikirjan (ERMY) julkaisemista ja korostaa, että sekundaarisia materiaaleja ja uusiokäyttöä (urban mining) koskevat tiedot olisi otettava mukaan; pyytää komissiota

arvioimaan, olisiko tarpeen perustaa EU:n geologinen tutkimuslaitos, jossa kansallisten tutkimusten sisältämä työ kootaan yhteen ja joka työskentelee kansainvälisten kumppaneiden kanssa; tukee komission työtä EU:n geologisen osaamisohjan parantamisessa; kehottaa komissiota kehittämään yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa unionin digitaalisen resurssikartan;

33. panee merkille kotimaisten raaka-aineiden toimitusten merkityksen Euroopassa; pyytää tämän vuoksi, että

- erottelu-, jakelu-, prosessointi-, uudelleenkäyttö- ja kierrätysmenetelmiä koordinoidaan paremmin;
- toimivaltaiset (kansalliset, alueelliset ja paikalliset) hallintoviranomaiset soveltavat selkeitä, tehokkaita ja koordinoituja hallinnollisia menettelyjä myöntäessään lupia kotimaisten raaka-aineiden hyödyntämiseksi myös mahdollisesti perustamalla keskitetyn palvelupisteen lupamenettelyiden helpottamiseksi ja nopeuttamiseksi;
- jäsenvaltiot kehittävät maankäytön suunnittelupolitiikkaa, pitkän aikavälin alueelliset ja paikalliset mineraalien kysyntäennusteet mukaan luettuna, jonka pitäisi näkyä myös kansallisissa raaka-ainepolitiikoissa, joiden pitää perustua eri jäsenvaltioiden vahvaan raaka-aineisiin liittyvään geologiseen osaamiseen; katsoo, että ne eivät saa kuitenkaan vaikeuttaa EU:n sisäistä kauppaa eivätkä sulkea pois rajat ylittävää kysyntää;

paneer merkille, että myös tuotantoketjun alkupään palveluyhtiöillä on tältä osin tärkeä rooli kotimaaisessa kaivostoiminnassa; korostaa alueellisten tai kansallisten raaka-aineklusterien tukemisen merkitystä EU:n kestäväälle ja myös uutta kaivosteknologiaa käyttävälle kaivostoiminnalle, sillä ne kokoavat yhteen teollisuuden, geologiset tutkimuslaitokset, tuotantoketjun alkupään palveluntarjoajat, laitevalmistajat, kaivos- ja jalostusyhtiöt sekä kuljetusalan ja työmarkkinaosapuolet;

34. kehottaa komissiota sisällyttämään raaka-ainestrategiaan biologista monimuotoisuutta koskevan toimintasuunnitelman tavoitteet talouden ja ympäristön välisten yhteyksien vahvistamiseksi ja raaka-aineiden hankkimisen, tuottamisen, käytön ja hävittämisen ympäristövaikutusten huomioimiseksi; kehottaa komissiota tukemaan kaikissa jäsenvaltioissa strategisen maankäytön suunnittelun kehittämistä, jotta voidaan tasapainottaa raaka-aineiden hankkiminen muunlaisen maankäytön tarpeiden kanssa sekä turvata ympäristönsuojelu ja biologinen monimuotoisuus;

35. korostaa, että kaivostoiminnassa on noudatettava tiukimpia työturvallisuus- ja ympäristönsuojeluvaatimuksia onnettomuuksien ehkäisemiseksi ja hyödynnettyjen alueiden palauttamiseksi ennalleen;

36. pyytää komissiota kiinnittämään asianmukaista huomiota luonnonvaroiltaan rikkaiden alueiden kehittämiseen ja sisällyttämään kokonaisvaltaisen lähestymistavan liikenneinfrastruktuurin parantamiseen, jotta yhdistetään luonnonvaroiltaan rikkaat unionin alueet sen teollisuuskeskuksiin; kehottaa siksi komissiota varmistamaan, että Euroopan laajuisten liikenneverkkojen (TEN-T) tarkistetut suuntaviivat vastaavat teollisuuden tarpeita mahdollistamalla raaka-aineiden saumattoman saatavuuden;

37. vahvistaa, että Natura 2000 -suuntaviivat tarjoavat vakaan perustan, jonka mukaisesti muuhun kuin energiantuotantoon käytettävien raaka-aineiden kaivannaistoiminnan on tapahduttava toissijaisuusperiaatetta noudattaen; vetoaa komissioon, että se säännöllisesti tarkastaisi, ovatko jäsenvaltiot edistyneet raaka-aineiden louhinnan ja luonnonsuojelun yhdistämisessä; toteaa, että teknisen ja sosiaalisen alan sekä kilpailukyky- ja ympäristöalan huippuosaamisen saavuttamiseksi laaditut käytännesäännöt ovat tärkeitä välineitä; muistuttaa pohjoisimpien alueiden kestävästä EU-politiikasta 20. tammikuuta 2011 antamastaan päätöslauselmasta<sup>1</sup> ja kehottaa komissiota tässä yhteydessä arvioimaan ennalta varautumisen periaatteen mukaisesti mahdollisuuksia hyödyntää ympäristön kannalta kestäväällä tavalla herkästi haavoittuvia alueita, jotka voivat olla arvokkaita keskeisten raaka-aineiden toimittajia, kuten arktista aluetta, Barentsinmerta ja Grönlantia, ja mahdollisuuksien mukaan laajentamaan nykyisiä kumppanuussopimuksia näiden alueiden maiden kanssa;
38. korostaa, että uusien metalli- ja mineraalikaivosten perustamiseksi tarvitaan säännöksissä vahvistettua lupaprosessia koskevat avoimemmat ja ennakoitavammat puite-ehdot vaarantamatta ympäristönormeja;
39. panee merkille, että Pohjois-Euroopan ja Barentsin alueen maissa on huomattavia malmi- ja mineraaliesiintymiä ja suuria metsiä; katsoo, että Pohjois-Euroopan alue voi vastata merkittävällä tavalla muiden eurooppalaisten yhtiöiden raaka-ainetoimituksia koskeviin tarpeisiin ja pienentää siten EU:n riippuvuutta tuonnista; katsoo, että meneillään olevassa raaka-ainekeskustelussa on selvästikin lisättävä tietoisuutta Pohjois-Euroopan potentiaalista;
40. korostaa tutkimuksen, kehittämisen ja innovoinnin merkitystä uusiin haasteisiin vastaamisessa; panee merkille, miten tärkeää T&K&I on innovatiivisten tekniikoiden ja kestävien kaivu-, jalostus- ja malmintuotantomenetelmien kehittämiseksi, jotta ekologista jalanjälkeä ja mahdollisia kielteisiä sosiaalisia vaikutuksia voidaan edelleen pienentää;
41. kehottaa komissiota toteuttamaan toimenpiteitä, jotka kannustavat harkitsemaan tiettyjen kaivosten avaamista uudelleen osana kestävästä kaivostoimintaa, jotta voidaan vähentää EU:n teollisuuden vaaraa joutua raaka-ainepulaan;
42. korostaa osaamisen ja koulutuksen sekä geologien, insinöörien, kaivostyöläisten ja muiden työntekijöiden tehtävän tärkeyttä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ryhtymään tässä yhteydessä tiiviiseen vuoropuheluun työmarkkinaosapuolten, yliopistojen ja teollisuuden kanssa; kehottaa komissiota selvittämään, minkä verran raaka-aineiden tutkimuksen ja kehityksen, talteenoton, jalostuksen, prosessoinnin ja kierrätyksen alalla tarvitaan ja minkä verran alalla on saatavilla koulutettua henkilökuntaa vuoteen 2012 mennessä, ja tiedottamaan tuloksista Euroopan parlamentille; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan yhteistyössä teollisuuden ja yliopistojen kanssa raaka-aineita koskevaa opetusta ottamalla käyttöön yliopistoissa erityisiä ohjelmia ja apurahoja; tukee edelleen tältä osin tämän alan Erasmus-ohjelmia, kuten EMMEP-ohjelmaa (Erasmus Mundus Minerals and Environmental Programme);

---

<sup>1</sup> Hyväksytyt tekstit, P7\_TA(2011)0024.

43. on tyytyväinen ehdotukseen raaka-aineita ja harvinaisia maametalleja koskevasta unionin diplomaatiasta, jonka tarkoituksena on ottaa käyttöön kansainvälinen sääntelyohjelma, taata etenkin kriittisten raaka-aineiden saanti ja toimitus, taata avoimet maailmanmarkkinat sekä edistää kansainvälistä yhteistyötä raaka-aineiden kestävästä louhinnan alalla ja luonnonvarojen käytön tehostamista yhteisen edun mukaisesti; korostaa näin ollen, että teollistuneiden ja vasta teollistuneiden maiden sekä luonnonvaroiltaan rikkaiden kehitysmaiden on tarpeellista käydä yhdessä tehokasta vuoropuhelua raaka-ainediplomaatiasta ja toimia samalla ihmisoikeuksien, hyvän hallintotavan ja alueellisen vakauden edistämiseksi sekä raaka-aineisiin liittyvien konfliktien estämiseksi;
44. kehottaa komissiota varmistamaan, että olemassa olevan EU:n lainsäädännön noudattamista valvotaan mahdollisimman tiukasti, sisällyttämään kullankaivun turvallisuuden ja sitä koskevat vaatimukset "Innovaatiounioni"-lippulaivahankkeen toimiin, antamaan kansainväliselle luonnonvarapaneelille (International Panel on Sustainable Resource Management) (UNEP) erityisen kullankaivua koskevan työkohteen, johon kuuluu myös turvallisuutta, innovointia, kemikaalien käyttöä, laitonta kaivua ja pienimuotoista kaivutoimintaa koskevia näkökohtia, jotta löydetään kestävä pitkäaikainen ratkaisu, jolla taataan, että kultaa tuotetaan EU:ssa tai tuodaan EU:hun käytettäväksi kestäväällä tavalla, sekä harkitsemaan pienimuotoista kaivutoimintaa koskevien Berliini II -suuntaviivojen tarkistamista;
45. korostaa, että käsiteollisella ja pienimuotoisella kaivostoiminnalla voi olla suuri merkitys paikallistasolla, koska se tarjoaa työpaikkoja ja tukee kehitystavoitteita, jos se tunnustetaan virallisesti ja sitä säännellään ja tuetaan; pitää tätä alaa koskevan tiedon ja analyttisten välineiden puuttumista valitettavana ja korostaa tarvetta lisätä sen näkyvyyttä, edistää käsiteollista ja pienimuotoista kaivostoimintaa koskevien toimien tehokkuutta ja täytäntöönpanoa sekä seurata pyrkimyksiä edistää pienimuotoiseen kaivostoimintaan liittyvien köyhyysloukkujen, kuten lapsityövoiman käytön, vaarallisen työympäristön ja pakkotyön, sekä konfliktien ehkäisemistä; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita myös tukemaan kehitysmaita sekä kansallisella että paikallisella tasolla antamalla käyttöön asiantuntemusta kestävästä kaivostoiminnan käytännöistä, resurssien käytön tehostamisesta, uusiokäytöstä ja kierrätyksestä;
46. kehottaa komissiota arvioimaan tarvetta perustaa kriittisten raaka-aineiden, erityisesti harvinaisten maametallien, varastointimekanismi, jolla turvattaisiin eurooppalaisten yhtiöiden mahdollisuus saada vihreillä aloilla, huipputeknologiassa, puolustusteollisuudessa ja terveydenhoitoalalla käytettäviä strategisia raaka-aineita, sekä suojautua monopolistisilta paineilta ja hintojen nousulta; korostaa, että mahdollisessa varastointiohjelmassa EU:n roolin pitäisi rajoittua oikeuskehyksen tarjoamiseen ja valvontaan;

### **Tasapuolinen ja kestävä kansainvälinen raaka-aineiden tarjonta**

47. panee merkille kaupparajoitteiden ja kilpailun vääristymien kasvavan määrän raaka-ainekaupassa; kehottaa komissiota tarkkailemaan jatkuvasti tuonti- ja vientirajoituksia ja puuttumaan niihin alueellisella, monenkeskisellä ja kahdenvälisellä tasolla; katsoo, että teollisuuden raaka-aineiden ja erityisesti kriittisten raaka-aineiden kaupankäyntiä



vääristävät toimet on selvitettävä pohjia myöten ja ne saattavat johtaa oikeustoimiin WTO:ssa; kehottaa WTO:ta tarkkailemaan tuonti- ja vientirajoitusten vaikutuksia ja kannattaa tältä osin, että WTO:hon perustetaan raaka-aineiden ja harvinaisten maametallien kauppaan vaikuttavien tulliesteiden ja tullien ulkopuolisten esteiden seurantaväline ja että G20-ryhmä perustaa raaka-aineiden ja harvinaisten maametallien saatavuutta valvovan elimen; kehottaa komissiota hyödyntämään kaikkia kansainvälisiä verkostojaan, myös ulkosuhdehallintoaan, parantaakseen suhteitaan raaka-aineita ja kriittisiä raaka-aineita toimittaviin maihin ja alueisiin ja helpottaakseen siten raaka-aineiden ja erityisesti kriittisten raaka-aineiden kansainvälistä kauppaa; pitää myönteisenä EU:n aikomusta harjoittaa aktiivista raaka-ainediplomatiaa, joka kattaa ulko-, kauppaa-, ympäristö- ja kehitysyhteistyöpolitiikan kaltaiset politiikanalat ja edistää ja vahvistaa demokratian periaatteita, ihmisoikeuksia, alueellista vakautta, avoimuutta ja kestävä kehitystä; katsoo, että harvinaisia maametalleja koskevat konkreettiset ensisijaiset toimet sekä niiden kestäviä toimituksia koskeva kattava strategia on kehitettävä hyvin lyhyellä aikavälillä; kehottaa komissiota ottamaan harvinaisten maametallien alan eurooppalaiset sidosryhmät mukaan tällaisten toimien määrittämiseen;

48. tunnustaa kehitysmaiden hallitusten ja parlamenttien lailliset oikeudet harjoittaa politiikkaansa ja säännellä ulkomaisia investointeja yleisen edun mukaisesti kansalaisyhteiskuntaa kuullen siten, että ulkomaiset investoinnit hyödyttävät paikallista taloutta, luovat kotimaista lisäarvoa ja vauhdittavat kehitystä; korostaa, että EU:n raaka-ainestrategia ei saisi millään tavoin haitata näiden oikeuksien käyttämistä;
49. on tyytyväinen EU:n pyrkimykseen edistää raaka-aineilla käytävää kestävä kauppaa kolmansien maiden kanssa (esimerkiksi FLEGT-toimintaohjelma);
50. korostaa tarvetta laatia raaka-aineilla käytävän kaupan alalla tehtävää yhteistyötä varten selvät säännöt, jotka koskevat kaikkia osallistujia (tuottajia, viejiä, kauttakulkumaita, tuojia);
51. kehottaa komissiota varmistamaan kehitysyhteistyöpolitiikan ja raaka-ainealoitteen keskinäisen johdonmukaisuuden, jolloin EU:n raaka-ainepolitiikan pitäisi ottaa täysin huomioon kehitysmaiden kestävä talouskasvu ja vastata köyhyyden poistamista koskevaa päätavoitetta SEUT-sopimuksen 208 artiklan mukaisesti; korostaa, että vankka tuki luonnonvaroiltaan rikkaiden maiden taloudelliselle, sosiaaliselle ja ekologiselle kehitykselle voisi auttaa kehittämään vakaita ja demokraattisia instituutioita, mikä varmistaisi molemminpuolisen hyödyn sekä tuonti- että vientimaille; vaatii, että tuleviin raaka-aineita vievien kumppanuusmaiden kanssa solmittaviin sopimuksiin lisätään ihmisoikeuksien ja demokratian kunnioittamista koskeva ehto; katsoo siksi, että EU:n pitäisi myös auttaa kehitysmaita monipuolistamaan talouksiaan, vähentämään riippuvuuttaan raaka-aineiden viennistä ja kasvattamaan tuotteidensa arvoa kotimaisella valmistuksella ja jalostuksella; pyytää komissiota sen valmistellessa uusia ulkoisten toimien välineitä vuoden 2013 jälkeiselle kaudelle sisällyttämään hyvää hallinnointia ja kestävä kaivostoimintaa tukevia toimenpiteitä raaka-aineita tuottavien epävakaiden valtioiden demokraattiseen ja taloudelliseen vakautteen tähtääviin ohjelmiin;
52. pitää resurssien hankkimista yritysten velvollisuutena; panee merkille pk-yritysten vaikeudet hankkia resursseja; pyytää siksi komissiota harkitsemaan, miten eurooppalaisen

raaka-ainealan holdingyhtiön kaltaisia ideoita voitaisiin tukea muuten kuin taloudellisesti; pyytää komissiota ja jäsenvaltioita tutkimaan Japanin JOGMEC-yhtiötä huolellisesti;

53. kehottaa jäsenvaltioita tekemään keskinäistä yhteistyötä eurooppalaisen raaka-ainestrategian pohjalta; vaatii, että strategiassa on hyödynnettävä talous-, kaivos- ja teollisuuspolitiikan sekä kansainvälisen politiikan synergiaetuja, ja sen tavoitteena olisi turvata strategisten raaka-aineiden toimitukset;
54. kehottaa komissiota arvioimaan WTO:ssa käsiteltävän Kiinaa koskevan valituksen tuloksia ja tarvittaessa hyödyntämään vastaisuudessa WTO-mekanismeja;
55. panee merkille Afrikan ja EU:n välisten suhteiden ja kesäkuussa 2010 tehdyn Addis Abeban sopimuksen merkityksen; painottaa, että tämä kumppanuus perustuu molemminpuolisiin etuihin; katsoo, että kestävä kaivostoiminnan edistämiseksi on tärkeää vaihtaa parhaita käytäntöjä, jotka koskevat hyvää hallintoa, resurssien käytön tehostamista, uusiokäyttöä ja kierrätystä, rikastushiekan ja kivijätteen käsittelyä, kaivosperinnön elvyttämistä, turvallisuutta ja terveyttä, työntekijöiden suojelua ja lapsityön torjumista; huomauttaa, että Afrikan unioni totesi Afrikan kaivostoimintaa koskevassa visiossa, etteivät Afrikan maat ole toistaiseksi kyenneet hyötymään kilpailuedusta, joka niillä on luonnonvarojen alalla ja että siksi on harkittava toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että luonnonvaroihin liittyvä vauraus hyödyttää luonnonvaroiltaan rikkaiden maiden väestöä;
56. korostaa kahdenvälisen yhteistyön merkitystä raaka-aineasioissa EU:n ja Afrikan unionin kesäkuussa 2010 näyttämän esimerkin mukaisesti ja kannustaa lisätoimiin EU:n ja Afrikan vuosiksi 2011–2013 laatiman yhteisen toimintasuunnitelman puitteissa; vaatii, että myös muiden merkittävien kriittisiä raaka-aineita tuottavien maiden kanssa on ryhdyttävä samankaltaiseen yhteistyöhön; ehdottaa yhdeksi raaka-ainediplomatian konkreettiseksi tavoitteeksi, että sellaisten raaka-aineiden saantia, joiden tuonnista EU on riippuvainen, eriytetään Kaakkois-Aasian lähteistä Latinalaisen Amerikan ja Afrikan lähteisiin;
57. on tyytyväinen toimintasuunnitelmassa esitettyyn toimintatapaan, jonka mukaisesti tarjotaan koulutusta parhaista mineraalisopimusten neuvottelukäytännöistä ja tuetaan kaivosalan tieteellistä yhteistyötä sen lisäksi, että edistetään hyvää hallintotapaa, johon kuuluu myös avoimuus;
58. pitää valitettavana, ettei tiedonannossa nimetä muita alueita tai valtioita; katsoo, että on tutkittava vaihtoehtoisia raaka-aineresursseja, jotta vältetään riippuvuus pienestä määrästä maita; kehottaa komissiota edistämään tätä varten muitakin molemminpuolisesti edullisia kumppanuuksia luonnonvaroiltaan rikkaiden maiden ja alueiden kanssa; katsoo, että EU:n olisi tarjottava infrastruktuureja, tietämyksen vaihtoa ja luonnonvaroja koskevia kumppanuuksia; kehottaa EU:ta tukemaan luonnonvaroiltaan rikkaita kehitysmaita niiden geologian alan ja kaivostoimintaa ja mineraalien käsittelyä sekä tieteellisiä ja oikeudellisia asioita koskevan osaamisen kehittämisessä, jotta näissä maissa voidaan luoda kestävää valmiuksien kehittämistä; ehdottaa tässä yhteydessä yhteistyössä rahoitettavien professuurien perustamista geologisiin tiedekuntiin; kehottaa komissiota seuraamaan luonnonvaroiltaan rikkaiden maiden EU:n ulkopuolisten maiden kanssa tekemiä kansainvälisiä sopimuksia, joissa määrätään yksinomaisesta oikeudesta saada

luonnonvaroja, ja varmistamaan kyseisten luonnonvarojen oikeudenmukaisen saatavuuden ja turvaamaan kansainvälistä kauppaa koskevien lakien asianmukaisen toiminnan;

59. on huolestunut siitä, ettei Kiinan ja muiden keskeisten kansainvälisten toimijoiden kanssa tehtävää vuoropuhelua ja yhteistyötä varten ole määritelty strategiaa; korostaa, että on tarpeen käydä kauppaa ja teknologiaa koskevaa vuoropuhelua Kiinan kanssa; kehottaa komissiota tutkimaan, miten voitaisiin perustaa kriittisiin raaka-aineisiin liittyvää kestävää kaivostoimintaa ja mineraalien jalostusta sekä tällaisten raaka-aineiden korvaamista, tehokasta käyttöä ja kierrätystä koskevia pilottihankkeita Kiinan kanssa molempien osapuolten eduksi; kannattaa myös voimakkaasti samanlaisen kahdenvälisen vuoropuhelun käymistä muiden keskeisten toimittajien, kuten BRIC-maiden kanssa olennaisista raaka-ainekysymyksistä, koska niillä sekä on että ne käyttävät valtavasti raaka-aineita; kehottaa komissiota käsittelemään raaka-ainekysymystä samalla tavalla Euroopan naapuruuspolitiikassa;
60. katsoo, että EU:n raaka-ainestrategian pitäisi heijastaa kehittyneiden ja suurten kehittyvien talouksien sekä vähiten kehittyneiden maiden välisiä eroja;
61. painottaa, että kysymys raaka-aineiden saatavuudesta olisi sisällytettävä rauhanrakentamista ja konfliktien ehkäisemistä koskeviin toimiin, koska joillakin alueilla esiintyy yhä uudelleen paljon konflikteja;
62. yhtyy siihen näkemykseen, että kehitysyhteistyöpolitiikalla on oma roolinsa, kun maita autetaan muuttamaan runsaat luonnonvaransa kestäväksi ja osallistavaksi kasvuksi muun muassa hallintoa ja avoimuutta vahvistamalla; korostaa, että kehitysyhteistyöpolitiikka, GSP-järjestelmä mukaan lukien, ei ole raaka-ainealan diplomatian väline, mutta katsoo, että sillä voi olla tärkeä EU:n raaka-ainepolitiikkaa tukeva tehtävä; kehottaa siksi komissiota varmistamaan niiden keskinäisen johdonmukaisuuden; on tyytyväinen, että raaka-aineiden syrjimättömän markkinoille pääsyn nimenomainen takaaminen lisätään EU:n kauppasopimuksiin ja että takaamisen hyväksyminen on WTO-jäsenyyden edellytyksenä; hyväksyy sen, että kauppasopimuksissa olisi tarjottava tarvittavaa joustavuutta, jotta kehitysmaat voidaan auttaa luomaan yhteyksiä kaivosteollisuuden ja paikallisen teollisuuden välille; katsoo, että on kunnioitettava valtioiden oikeutta määrätä itse luonnonvarojensa käytöstä, ja pyytää tässä yhteydessä komissiota käyttämään eriytettyä, erilaiset kansalliset tilanteet huomioon ottavaa lähestymistapaa vastapainona sille, että se vastustaa kehitysmaiden vientiveroja, jottei kehitysmaiden kehitystavoitteita ja teollistumista vaaranneta; korostaa, että vapaa ja oikeudenmukainen kauppa on keskeisen tärkeää maailmanlaajuisen raaka-ainealan kehittymiselle ja vaurauden luomiselle kaikissa yhteiskunnissa; toteaa, että raaka-aineista saatavat tulot voivat auttaa ratkaisevalla tavalla vähiten kehittyneitä maita saavuttamaan vuosituhannen kehitystavoitteet;
63. on huolissaan siitä, että uudistetussa raaka-ainealoitteessa ei viitata GSP-järjestelmään eikä GSP+-järjestelmään eikä ehdoteta vaihtoehtoisia kauppaa koskevia kannustimia, joilla edistettäisiin ihmisoikeuksia, ympäristönormeja, lapsityövoiman käytön välttämistä ja uudistuksia näiden järjestelmien ulkopuolelle jäävissä maissa; kehottaa komissiota tukemaan ja kannustamaan aloitteita kehitysmaiden talouksien monipuolistamiseksi, koska ne ovat erittäin riippuvaisia tietyistä raaka-aineista;

64. kehottaa komissiota auttamaan kehitysmaita selviämään tiedon epäsymmetrian aiheuttamasta ongelmasta raaka-aineita ja kaivossopimuksia koskevissa neuvotteluissa valmiuksien kehittämisen avulla ja auttamaan neuvotteluissa teknologian siirtämisestä sekä kansallisella tasolla että paikallisyhteisöissä;
65. korostaa yritysten yhteiskuntavastuun roolia, joka ilmenee tiukkojen ympäristönormien ja sosiaalisten ja työtä koskevien normien noudattamisessa kotimaan ulkopuolella sekä parhaiden käytettävissä olevien tekniikoiden soveltamisessa; katsoo, että niitä pitäisi edistää sellaisten foorumien kautta kuin G8, G20, WTO, OECD, UNCTAD ja UNEP sekä UNEP:n puitteissa perustettu luonnonvarojen kestävää käyttöä käsittelevä kansainvälinen paneeli, kansainvälinen metallitutkimusryhmä sekä muut elimet; kehuu tässä yhteydessä YK:n Global Compact -aloitteen myönteisiä vaikutuksia; kehottaa EU:n yrityksiä kehittämään asianmukaiset menettelysäännöt kolmansissa maissa toimiville yrityksille ja perustamaan toimintansa OECD:n toimintaohjeisiin monikansallisille yrityksille ja ISO 26000 -standardiin; kehottaa komissiota toteuttamaan toimenpiteitä, joilla taataan, että eurooppalaiset yhtiöt, jotka kaivavat luonnonvaroja kolmansissa maissa, noudattavat sosiaali-, ympäristö- ja työnormeja; kehottaa komissiota esittämään oman ehdotuksensa konfliktialueiden mineraaleja koskevasta maakohtaisesta raportoinnista ja asettamaan kaivosyhtiöille oikeudellisesti sitovan velvoitteen julkaista isäntämaille suorittamansa maksut kunkin investointihankkeen osalta kussakin maassa, jossa ne toimivat Yhdysvaltojen Dodd–Frank-lain esimerkin mukaisesti; kannattaa kaivannaisteollisuuden avoimuutta ajavaa EITI-aloitetta ja maailmanlaajuisia "Publish What You Pay" (PWYP) -verkostoa; katsoo, että näitä normeja olisi erityisesti sovellettava esimerkiksi Euroopan investointipankilta EU-rahoitusta saaviin hankkeisiin; vaatii EU:ta tutkimaan, miten laittoman kaupankäynnin kohteena olevien tai laittomasti louhittujen mineraalien tuonti voidaan estää; pyytää komissiota tutkimaan "sormenjälkitekniikan" käyttöä tässä yhteydessä ja edistämään pilottihankkeita, jotka perustuvat "koltaanin sormenjäljestä" saatuihin kokemuksiin; kehottaa Euroopan investointipankkia tarkastelemaan säännöllisesti kaivannaisteollisuudelle antamiensa lainojen odotettuja vaikutuksia;
66. ilmaisee vakavan huolensa useista hyvin dokumentoiduista tapauksista, joissa EU:n yritykset ovat rikkoneet ympäristö- ja työnormeja ja ihmisoikeuksia;
67. toistaa, että kaivosteollisuuden avoimuusaloitteet itse asiassa hyödyttävät yrityksiä ja niillä voidaan luoda oikeusvarmuutta ja kestäviä pitkäaikaisia kumppanuuksia ja että ne voivat toimia turvatakuina neuvottelujen uudelleen aloittamista tai karkotuksia vastaan; toteaa, että vastassa on haasteita ja että jotkut sopimukset edellyttävät luottamuksellisuutta, mutta niiden olisi kuitenkin kuuluttava julkisen valvonnan piiriin; pitää Ghanan öljytulojen hallinnointia koskevaa lakia hyvänä esimerkkinä siitä, että säilytetään tietty luottamuksellisuuden aste ja toisaalta turvataan parlamentaarinen valvonta;
68. katsoo, että EU:n yritysten olisi oltava kotimaassaan oikeudellisesti vastuussa, jos niiden ulkomaiset tytäryhtiöt ja niiden valvomat yksiköt rikkovat ihmisoikeuksia, ympäristönormeja tai ILO:n keskeisiä työnormeja;

69. pyytää EIP:a ja komissiota harkitsemaan nykyistä tiukemmin sitä, edistävätkö hankkeet köyhyiden poistamista, kestävä kehitystä ja osallistavaa kasvua, ennen kuin ne päättävät kaivosteollisuuden toiminnan tukemisesta kehitysmaissa;
70. on huolissaan konfliktialueilta peräisin olevien mineraalien jatkuvasta kaupasta ja käytöstä, koska näiden mineraalien tuotanto aiheuttaa väkivaltaa ja laitonta toimintaa, joita ei voida hyväksyä; kehottaa komissiota, Euroopan ulkosuhdehallintoa, neuvostoa ja jäsenvaltioita ottamaan tämän tilanteen huomioon suhteissaan kolmansiin maihin; kehottaa komissiota ja EU:lle strategisia raaka-aineita toimittavia maita kehittämään yhdessä tehokkaan raaka-aineiden seurattavuusjärjestelmän tuonnista kierrätykseen tai hävittämiseen ja ottamaan käyttöön raaka-aineiden ja niiden kauppaketjujen (Certified Trading Chains) keskinäisen sertifiointijärjestelmän, jotta voidaan varmistaa reilu kauppa, ja erityisesti estää väärinkäytökset kriisialueiden raaka-aineiden kaupassa; kehottaa komissiota tekemään yhteistyötä asiaan liittyvien kansainvälisten instituutioiden (YK, OECD, ILO) kanssa, jotta voidaan havaita ja pyrkiä yhdenmukaistamaan parhaita sertifiointikäytäntöjä;
71. korostaa, että rahoitusmarkkinoilla voi olla tärkeä rooli suojattaessa sekä raaka-aineiden ja perushyödykkeiden tuottajia että kuluttajia riskeiltä; kehottaa komissiota toteuttamaan tarvittavat toimet raaka-ainemarkkinoiden avoimuuden varmistamiseksi ja toimimaan päättäväisesti raaka-aineilla tapahtuvan, raaka-ainemarkkinoiden väärinkäyttöön johtavan asiattoman keinottelun estämiseksi, jos tämä katsotaan tarpeelliseksi syvällisen empiirisen analyysin perusteella; katsoo, että tähän kuuluvat myös asianmukaiset aloitteet G8- ja G20-ryhmien neuvotteluissa;
72. ilmaisee huolensa johdannaismarkkinoiden vaikutuksesta raaka-aineiden hintakehitykseen; katsoo, että OTC-johdannaismarkkinoita olisi valvottava tehokkaammin; kannattaa näin ollen sellaisia toimia kuin OTC-johdannaisia koskevan avoimuuden lisääminen Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen valvonnassa; katsoo, että tällaisilla toimilla voidaan lisätä sijoittajien ja pk-yritysten turvaa ja antaa eurooppalaisille tuottajille mahdollisuus laatia varmempia suunnitelmia;
73. pitää myönteisenä OECD:n, G8-ryhmän ja G20-ryhmän tekemää raaka-aineita ja kestävyyttä koskevaa työtä ja korostaa, että G20-ryhmässä on käytävä edelleen raaka-aineita koskevaa vuoropuhelua yhteisen näkökulman kehittämiseksi; pitää myönteisenä G8- ja G20-ryhmien jäsenten tahtoa torjua raaka-aineiden hintojen vaihtelua ja vaatii, että raaka-aineisiin liittyvän keinottelun hillitsemiseksi on kehitettävä konkreettisia toimia; kehottaa komissiota edistämään OECD:n työtä, joka koskee vientirajoitusten vaikutuksia ja niiden käyttöä poliittisena välineenä; kannattaa OECD:n ulkopuolisten maiden ottamista mukaan näihin keskusteluihin; vaatii luomaan kriittisiä raaka-aineita koskevaa EU:n, Yhdysvaltojen ja Japanin välistä strategista yhteistyötä maailmanlaajuisen raaka-ainetarkkailujärjestelmän kehittämiseksi jakamalla kysyntä- ja tarjontatietoja, laatimalla yhteisiä ennusteita, kannustamalla parhaiden käytäntöjen ja teknologisen taitotiedon ja patenttien vaihtamiseen, analysoimalla toimitusketjuja, tutkimalla yhteisten strategisten varastojen mahdollisuutta ja perustamalla yhteisiä T&K-hankkeita; katsoo, että edellä mainittujen asioiden pitäisi olla seuraavien EU:n ja Yhdysvaltojen välisten huippukokousten asialistalla; kehottaa komissiota edistämään Track II -diplomatiaa raaka-aineasioissa siten, että tuetaan vaihtoja valtiosta riippumattomien järjestöjen, yliopistojen

ja unionin ajatushautomoiden sekä luonnonvaroiltaan merkittävien maiden välillä; kehottaa komissiota järjestämään säännöllisesti raaka-aineisiin liittyviä tapahtumia JOGMEC-yhtiön "metallitapaamisten" tyyliin yhdessä luonnonvaroiltaan merkittävien maiden kanssa; pyytää komissiota myös tutkimaan kriittisiä raaka-aineita koskevan kansainvälisen tilastohankkeen toteutettavuutta organisaatioiden tietoja koskevan yhteisen hankkeen (JODI) tarjoaman esimerkin pohjalta sekä sitä, voisiko metalleja koskeva kansainvälinen sopimus olla hyödyllinen väline; kehottaa Euroopan puolustusvirastoa SEU:n 42 artiklan 3 kohdan mukaisesti myötävaikuttamaan puolustusalan teollisen ja teknologisen perustan vahvistamiseksi tarpeellisten toimenpiteiden määrittämiseen raaka-aineiden suhteen;

## **Maataloustuotteet ja perushyödykemarkkinat**

74. antaa tukensa komission analyysille, joka koskee maataloustuotteita maailmanlaajuisen elintarviketurvan yhteydessä ja jossa otetaan huomioon elintarvikevarastojen maailmanlaajuinen vähentyminen ja väestön kasvu ja nälän lisääntyminen ja jossa markkinoiden näkökulmasta korostetaan elintarvikkeiden ja rehujen hintojen äärimmäistä epävakautta, elintarvike- ja rehuketjujen puutteita sekä rahoitusvälineiden ja keinottelun merkitystä vakavasti otettavina epävakauden mahdollisina aiheuttajina; palauttaa mieliin, että neljä EU:n jäsenvaltioista kuuluu niiden maiden joukkoon, jotka ovat elintarvikkeiden hintojen nousulle erityisen alttiita;
75. vaatii kiinnittämään huomiota erityisesti siihen olennaiseen epävarmuustekijään, että energian ja muiden perushyödykkeiden – erityisesti elintarvikkeiden – hinnanvaihtelut vaikuttavat yhä enemmän toisiinsa;
76. katsoo komission lailla, että kansainvälisen yhteisön on maailmanlaajuisen elintarviketurvan suhteen otettava käyttöön pitkäkestoinen koordinoitu toimintamalli, johon kuuluvat myös tutkimustoimien lisääminen ja investoinnit kehitysmaiden maatalouteen, muun muassa kehityspolitiikan painopistealueiden avulla, jotta voidaan lisätä elintarvikehuollon joustavuutta ja kykyä sopeutua elintarvikkeiden markkinasokkeihin;
77. antaa tukensa G20-maiden viimeaikaisille pyrkimyksille löytää poliittisia ratkaisuja hintavaihteluille elintarvike- ja maatalousmarkkinoilla muun muassa lisäämällä elintarviketuotantoennusteita koskevaa tiedonvaihtoa ja korostaa elintarvikevarastoja koskevien ajankohtaisempien tietojen tarvetta;
78. panee tyytyväisenä merkille Berliinissä 22. tammikuuta 2011 järjestetyn kolmannen maatalousministereiden huippukokouksen yhteisen julkilausuman, jonka 48 maata allekirjoitti ja jossa vaadittiin parantamaan maatalousmarkkinoiden kykyä toimia asianmukaisesti sekä korostettiin kaupan merkitystä maatalousmarkkinoiden eri toimijoiden välisen tasapainon luomisessa ja raaka-aineiden ja energian saatavuuden parantamisessa viljelijöille;
79. pyytää komissiota antamaan selonteon johdannaisia ja hyödykkeitä koskevasta asetuksesta, jotta voidaan selvittää, tarvitaanko maataloushyödykkeille erillistä asetusta alan erityispiirteiden vuoksi; antaa tukensa komission äskettäiselle ehdotukselle, joka koskee OTC-johdannaisten sääntelyä ja julkista kuulemista rahoitusvälineiden

markkinoita koskevasta direktiivistä; katsoo, että keinotteluun, sääntöjenvastaisuuksiin ja väärinkäyttöihin johdannaismarkkinoilla olisi puututtava kiireesti;

80. pyytää komissiota ehdottamaan konkreettisia toimia elintarviketurvan varmistamiseksi, markkinoiden epävakauden torjumiseksi ja maataloushyödykkeiden johdannaismarkkinoiden toimivuuden tehostamiseksi kestävän kokonaisvastuun avulla kiireellisenä tavoitteena;

o

o o

81. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja jäsenvaltioille.

## PERUSTELUT

### Johdanto

Euroopan teollisuus on yhä vaikeammassa tilanteessa raaka-aineiden hankinnan osalta. Tämä pätee erityisesti Euroopan komission yksilöimään 14 kriittiseen raaka-aineeseen. Kasvava maailmanlaajuinen kysyntä yhdessä kaivosteollisuuden pitkistä läpimenoajoista johtuvan toimituspulan kanssa sekä luonnonvaroiltaan rikkaiden maiden lisääntyvä vientirajoitusten käyttö sekä nostavat hintoja ennätyskorkeuksiin, kuten on käynyt esimerkiksi kuparin tapauksessa, että johtavat mahdolliseen tarjontapulaan. Lisäksi EU on erittäin riippuvainen monien raaka-aineiden tuonnista, erityisesti kriittisten raaka-aineiden. Tämä koskee erityisesti harvinaisia maametalleja, joiden maailmanlaajuisesta tuotannosta Kiinan osuus on nykyisin 97 prosenttia, ja Kiina on vähentämässä niiden vientiä.

Tämä on tärkeää, koska Euroopan unionin teollisuuden tulevaisuus on loppujen lopuksi suuressa määrin tällaisten muiden kuin energia- tai maatalousraaka-aineiden varassa. Nämä resurssit ovat erityisen tärkeitä siirtymisessä vähähiiliseen ja kestäväan talouteen, koska niitä käytetään huipputeknologian tuotteissa kuten katalysaattoreissa, akuissa tai uusiutuvien energianlähteiden alalla.

Lisäksi resurssipula voi vaikeuttaa tilannetta kansainvälisellä poliittisella kentällä ja mahdollisesti kärjistyä kamppailuksi resursseista ja syventää kuilua luonnonvaroiltaan rikkaiden ja luonnonvaroiltaan köyhien maiden välillä. Kumpikaan taho ei hyötyisi tällaisesta tulevaisuudennäkymästä. Niinpä on tarpeen kehittää uusia lähestymistapoja, joissa puututaan muita kuin energia- tai maatalousraaka-aineita koskevaan kysymykseen, erityisesti kriittisimmiksi luokiteltuihin resursseihin, innovoivalla ja innovointia edistävällä tavalla, jotta viime kädessä vältetään nollasummapelejä.

Tässä yhteydessä raaka-aineita koskeva aloite on tärkeä ensiaskel. Euroopan unionin on tarpeen kehittää yhtenäinen ja keskitetty strategia, johon kuuluu ensisijaisia toimia, erityisesti kaikkein kriittisimpiä raaka-aineita koskevia. Onnistuakseen tässä Euroopan komission olisi kiinnitettävä riittävästi huomiota yhtäältä raaka-aineita koskevaan aloitteeseen ja toisaalta perushyödykemarkkinoihin ja lisäksi perustettava raaka-aineita käsittelevä työryhmä, jossa olisivat mukana kaikki relevantit pääosastot. Tällaisen yksiköiden välisen työryhmän olisi kehitettävä kriittisiä raaka-aineita, erityisesti harvinaisia maametalleja, koskevia ensisijaisia toimia, ja se voisi turvata strategian yhtenäisyyden. Ranska ja Yhdysvallat ovat jo perustaneet tällaiset työryhmät.

### **Teollinen innovointistrategia raaka-aineiden ja kilpailukyvyn turvaamiseksi**

Kaikissa raaka-aineita koskevissa strategioissa on viime kädessä keskityttävä innovoinnin lisäämiseen Euroopan teollisuuden raaka-aineiden käyttötapojen alalla, koska tämä edistää merkittävästi kilpailukykyämme sekä kestävyyttä ja toimitusvarmuutta. Raaka-aineiden asettama haaste on käännettävä tilaisuudeksi elvyttää Euroopan teollisuuden voimaa hyödyntämällä innovointi- ja T&K-mahdollisuuksiamme, mikä on yksi komission innovaatiunionin lippulaiva-aloitteen, Euroopan teollisuuspolitiikan, resurssitehokkuutta koskevan lippulaiva-aloitteen ja raaka-aineita koskevan innovaatiokumppanuuden keskeisistä



näkökohdista. Jos muut maat kilpailevat kanssamme raaka-aineiden alalla, meidän on keskitettävä omat vahvuutemme, joita meillä on erityisesti innovointikapasiteettimme ja vahvan tutkimus- ja kehityspirintemme alalla.

Näiden voimien hyödyntäminen resurssitehokkuuden, koko elinkaaren aikaisen kierrätyksen, korvaamisen ja kestävän kaivostoiminnan alalla tulee olemaan ratkaisevan tärkeää. Esimerkiksi Saksan materiaalitehokkuusvirasto on arvioinut, että tehokkaampien prosessien avulla voitaisiin säästää noin 100 miljardia euroa vuodessa. Tämä lisäisi huomattavasti kilpailukykyä, koska kustannukset alenisivat. Samanaikaisesti tämä vähentäisi hiilidioksidipäästöjä ja resurssien käyttöä ja siten lisäisi resurssiturvallisuutta vähentämällä kysyntää. Sama pätee kierrätykseen, joka vaikuttaa myönteisesti ilmastonmuutoksesta selviytymiseen. Esimerkiksi kierrätyksestä saatava alumiini on teollisuuden mukaan laadultaan 95 prosenttia ensimmäistä kertaa käytettävästä materiaalista tuotetun alumiinin laadusta. Kierrätystä varten on saatavilla myös suuria määriä ns. "urban mining" -lähteitä. Vielä pidemmälle voidaan mennä avaamalla mahdollisesti vanhoja kaatopaikkoja. Vaikka vain 4 prosenttia kaatopaikoista sisältäisi metalleja ja romumateriaaleja, yritysten mukaan jo tämä merkitsisi pelkästään Saksassa miljoonia tonneja hyödynnettävissä olevaa materiaalia. Viimeiseksi, mutta ei vähäisimpänä asiana, mainittakoon, että kierrätyssektorilla on suuri määrä työpaikkoja ja että se voi luoda niitä vielä enemmän. On tärkeää tukea ja vahvistaa tätä sektoria muun muassa varmistamalla, että kierrätys on etusijalla jätteenpolttoon nähden.

Muut maat ovat jo toteuttamassa kunnianhimoisia toimia. Esimerkiksi Japani on aikeissa käyttää lähes miljardi euroa, ja kerätä toisen miljardin yksityisiltä yrityksiltä, resurssitehokkuutta koskeviin toimiin, kierrätykseen ja muihin toimiin, joilla parannetaan sen tilannetta harvinaisten maametallien osalta. Se on asettanut alustavaksi tavoitteeksi leikata harvinaisten maametallien käyttöään kolmanneksella lähivuosien aikana.

Euroopan unionin on varmistettava, etteivät muut ohita sitä kilpailukyvyssä tehokkuuden lisäämisen avulla. Meillä on käytettävissämme runsaasti politiikan keinoja kilpailukykyimme turvaamiseksi tulevaisuudessa, muun muassa ekologinen muotoilu, seitsemännen ja kahdeksannen puiteohjelman rahoitus, kierrätystä koskevat toimintalinjat sekä muut luovat taloudelliset aloitteet suuresti tarvittun resurssija materiaaleja koskevan innovoinnin elvyttämiseksi.

Juuri tässä yhteydessä raaka-aineita koskevan innovaatiokumppanuuden perustaminen tulee erityisen tärkeäksi. Korvaaminen on myös erittäin tärkeä näkökohta, joka olisi liitettävä paremmin komission raaka-aineita koskevaan aloitteeseen. Sama pätee myös elintapamuutoksiin ja sosiaalisiin innovaatioihin kuten ekologiseen leasingiin ja keskinäiseen jakamiseen. Alustavien tavoitteiden asettaminen on myös tärkeää vision muodostamiseksi. EU:n olisi asetettava resurssitehokkuutta koskeva 3 prosentin vuotuinen tavoite ja pyrittävä vähentämään resurssien käyttöään 6–10 tonnia vuodessa henkeä kohden vuoteen 2050 mennessä.

Kestävä kaivostoiminta on tärkeässä roolissa tässä yhteydessä. Euroopan unionilla luonnollisesti on myös raaka-aineresurssija, esimerkiksi myös Ruotsissa on harvinaisia maametalleja, ja se lisää geologista tietopohjaansa edelleen sellaisten hankkeiden avulla kuten PRO-MINE. Tätä työtä voidaan lisätä myös parantamalla yhteistyötä eri maiden geologisen tutkimuksen tekijöiden välillä kuten komissio aikoo tehdä. Samalla EU:lla on NATURA 2000

-ohjeasiakirjansa tarjoama hyvä perusta muita kuin energiaraaka-aineita koskevalle järkevälle kaivannaistoiminnalle. Tässäkin EU voi edetä jatkamalla paitsi tehokkaan myös paremman ja kestävämmän kaivosteknologian kehittämistä. Erityisesti ympäristöystävällisempi kaivosteknologia tulee olemaan tärkeää, varsinkin kuin jotkin louhittavat resurssit, esimerkiksi harvinaiset maametallit, voivat olla radioaktiivisia. Tällainen teknologia yhdessä tiukkojen ympäristönormien ja sosiaalisten normien kanssa ei pelkästään takaa, että kestävyys ja toimitusvarmuus ovat tasapainossa, vaan myös kasvattaa eurooppalaisten yritysten mainetta muissa maissa, jos näitä ehtoja jatkuvasti noudatetaan ja parannetaan. Tämä tuottaa lopulta myös suurempia liiketoimintamahdollisuuksia luonnonvaroiltaan rikkaissa maissa, koska ne havaitsevat maassaan tiukkojen EU-normien mukaisesti toimivien eurooppalaisten yritysten tuomat hyödyt verrattuna EU:n ulkopuolisiin muihin yrityksiin.

## **Raaka-aineita koskeva diplomatia**

Resurssien kulutuksen vähentämiseen ja kierrätyksen lisäämiseen pyrkivän teollisen innovaatiostrategian ohella Euroopan unionin on sisäisten voimavarojensa kestävä käytön lisäksi luonnollisesti jatkettava ulkomaisiin toimittajiin turvautumista raaka-aineiden hankkimiseksi. Raaka-aineita koskeva diplomatia on näin ollen ratkaisevan tärkeää.

Euroopan unionin on tässä yhteydessä tarpeen perustaa molemminpuolisesti edullisia kumppanuuksia, jotka tarjoavat hyötyä sekä luonnonvaroiltaan rikkaille maille että EU:lle. Afrikan ja EU:n kumppanuuden ohella EU voisi edistää myös kumppanuuksia Itä-Euroopan, Latinalaisen Amerikan tai Aasian kanssa. Erityisesti Kiina nousee tässä mielessä esiin, koska se tuottaa suurimman osan kriittisistä harvinaisista maametalleista. On myös tehtävä ero eri maiden ja niiden taloudellisen kehityksen välillä. Esimerkiksi lähestymistapa "infrastruktuureja luonnonvaroja vastaan" on sovellettavissa vain joihinkin kehitysmaihin. Eurooppalaiset teollisuudenalat voisivat muodostaa kaivannaistoiminnan ja rakennusalan yrityksistä koostuvia teollisuuden klustereita. Muiden, erityisesti luonnonvaroiltaan rikkaiden ja kehittyneempien, talouksien näkökulmasta tällainen malli ei ole kiinnostava. Näiden maiden kohdalla mallina on pikemminkin "luonnonvaroja teknologiaa ja taitotietoa vastaan". Tällaista lähestymistapaa voitaisiin myös käyttää suhteissamme Kiinaan. Tietyllä lyhyellä aikavälillä meidän on tarpeen esimerkiksi saada käyttöömmme Kiinan harvinaisia maametalleja kunnes uutta kaivostoimintaa käynnistyy sellaisissa maissa kuten Yhdysvallat, Kanada ja Australia. Samoin Kiina on hyvin kiinnostunut huipputeknologiasta kunnes se on lisännyt omaa sisäistä teknologian kehittämistään. Tällaiselta perustalta voidaan päästä sopimukseen.

Samanaikaisesti komissio voisi arvioida kuinka voitaisiin tukea muulla kuin taloudellisella tavalla raaka-ainealan holdingyhtiötä, joka kokoaisi useita eurooppalaisia yhtiöitä yhteen raaka-aineiden hankkimiseksi. Vastaavasti muut yhtiöt voivat haluta toteuttaa vertikaalisen yhdentymisen strategiaa raaka-aineturvallisuutensa vahvistamiseksi.

Komission olisi myös varmistettava, että EU:n yritykset noudattavat ympäristönormeja ja sosiaalisia normeja toimiessaan muissa maissa, jotta lujitettaisiin entisestään EU:n hyviä suhteita luonnonvaroiltaan rikkaisiin maihin. Tässä yhteydessä Euroopan unionin olisi seurattava Yhdysvaltojen Dodd-Frank-lain näyttämää esimerkkiä ja edellytettävä, että yhtiöt paljastavat, ovatko niiden käyttämät resurssit peräisin konfliktialueilta, ja vaadittava kaivannaistoiminnan aloja kertomaan, mitä maksuja ne ovat suorittaneet vieraiden maiden hallituksille, jotta lisätään avoimuutta ja varmistetaan hyvä hallintotapa. Lisäksi jotta unioni

voisi tehdä uskottavan kumppanuutta koskevan tarjouksen luonnonvaroiltaan rikkaille maille, sen ei pitäisi käyttää kehitysyhteistyöpolitiikan tarjoamaa välinettä väärin tällaisiin tarkoituksiin. Tämä pätee erityisesti yleiseen tullietuusjärjestelmään ja Euroopan kehitysrahastoon. Sen sijaan sen olisi autettava luonnonvaroiltaan rikkaita maita selviytymään olennaisista ongelmista, kuten tiedon epäsymmetriasta raaka-aineita ja kaivossopimuksia koskevissa neuvotteluissa, sillä monilta hallituksilta puuttuu asiantuntemus, jonka avulla ne pystyisivät asianmukaisesti arvioimaan luonnonvarojensa arvon, ja niiden on näin ollen vaikea tehdä edullisia sopimuksia.

Lisäksi Euroopan unionin olisi koottava eri tahojen tekemä työ yhteen yhdessä muiden teollisuusmaiden ja kehittyvien maiden kanssa synergioiden luomiseksi. Komission olisi ehdotettava konkreettista yhteistyötä OECD:n ja G8- sekä G20-ryhmän lisäksi myös Yhdysvaltojen ja Japanin kanssa. Tähän voisi sisältyä tietojen keskinäinen jakaminen tai yhteisten T&K-ohjelmien luominen.

Vastatakseen menestyksekkäästi raaka-aineisiin liittyvään haasteeseen Euroopan unioni tarvitsee unionin sisällä ja kansainvälisesti toteutettaviin lyhyen ja pitkän aikavälin toimenpiteisiin keskittyvän kattavan ja yhtenäisen strategian, joka koskee erityisesti kriittisiä raaka-aineita kuten harvinaisia maametalleja. Teollisen innovaatiostrategian, joka perustuu resurssitehokkuuteen ja kierrätykseen – ainoisiin toimenpiteisiin, joilla vastataan riittävässä määrin kolmitahoiseen haasteeseen, nimittäin kilpailukyvyn, kestävyuden ja toimitusvarmuuden turvaamiseen tulevaisuudessa – on oltava tässä keskeisessä asemassa.

28.6.2011

## YMPÄRISTÖN, KANSANTERVEYDEN JA ELINTARVIKKEIDEN TURVALLISUUDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnalle

tehokkaasta eurooppalaisesta raaka-ainestrategiasta  
(2011/2056(INI))

Valmistelija(\*): Judith A. Merkies

(\*) Valiokuntien yhteistyömenettely – työjärjestyksen 50 artikla

### EHDOTUKSET

Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta pyytää asiasta vastaavaa teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. pitää myönteisenä komission tiedonantoa "Perushyödykemarkkinoihin ja raaka-aineisiin liittyviin haasteisiin vastaaminen" (KOM(2011)0025) ja etenkin sitä, että tiedonannossa keskitytään laaja-alaisesti bioottisista ja mineraalivaroista peräisin oleviin raaka-aineisiin ja talteenotettuihin raaka-aineisiin, painotetaan luonnonvarojen käytön tehostamista ja kierrätystä sekä tunnustetaan raaka-aineiden hankinnassa niin sanotun urbaanin kaivostoiminnan tärkeys, jossa raaka-aineita käytetään uudelleen ja kierrätetään, nk. upcycling mukaan luettuna; edelleen pitää myönteisenä komission päätöstä tarkastella tämän laaja-alaisen haasteen kaikkia kolmea ulottuvuutta, jotka ovat oikeudenmukaisen ja kestäväen tarjonnan varmistaminen hankittaessa raaka-aineita kansainvälisiltä markkinoilta, eurooppalaisista lähteistä saatavien raaka-aineiden kestäväen tarjonnan tukeminen sekä luonnonvarojen käytön ja kierrätyksen tehostaminen; toteaa, että kierrätys johtaa usein raaka-aineen arvon alenemiseen ja että olisi syytä painottaa upcycling-kierrätystä, jonka avulla talteenotettujen raaka-aineiden arvo nousisi; painottaa omana erillisenä kategorianaan uudelleenkäytön mahdollisuuksia tuotteiden elinkaaren pidentämiseksi ja kehottaa komissiota kehittämään uudelleenkäyttöä erityisesti ekologisen muotoilun ja jätepolitiikan kautta; pahoittelee kuitenkin, että komissio ei ole antanut ehdotuksia konkreettisiksi toimiksi, ja varoittaa, että ilman niitä on vaikea saavuttaa esitettyjä päämääriä;

2. tähdentää, että etenkin raaka-aineiden suhteen on äärimmäisen tärkeää luoda johdonmukainen politiikka, strateginen ja pitkäaikainen näkemys ja koordinoitu lähestymistapa kaikille asiaankuuluville toimijoille, erityisesti komission sisällä;
3. korostaa, että lähestymistavan tarkentamiseksi tarvitaan lisää tietoja ja tutkimuksia, erityisesti jätevirtojen analysoimiseksi, mutta myös kierrätystä ja korvausta koskevien innovaatioteknologioiden mahdollisuuksien hyödyntämiseksi;
4. pitää myönteisenä, että komissio tunnustaa urbaanin kaivostoiminnan tärkeyden raaka-aineiden hankinnan, kierrätyksen ja nk. upcycling-toiminnan arvokkaana lähteenä; toteaa, että urbaanista kaivostoiminnasta tarvitaan kipeästi lisää tietoja, ja pyytää siksi komissiota arvioimaan eritoten sen mahdollisuuksia, mutta myös mahdollisia rajoitteita; painottaa omana erillisenä kategorianaan uudelleenkäytön mahdollisuuksia tuotteiden elinkaaren pidentämiseksi ja kehottaa komissiota kehittämään uudelleenkäyttöä;
5. toteaa, että alhaisemmat kulutustasot, jätemäärän kasvun ehkäiseminen ja jälleenkäyttö ovat avaintekijöitä siirryttäessä resurssitehokkaaseen talouteen;
6. korostaa, että maapallon väkiluvun kasvu, kulutuksen lisääntyminen ja EU:n talouskasvun tavoitteet tekevät entistäkin oleellisemmaksi vähentää talouskasvun riippuvuutta raaka-aineiden käytöstä; vaatii näin ollen, että raaka-aineiden käytön vakauttamiseksi asetetaan vähennystavoitteita, ja ehdottaa raaka-aineiden käytön tehokkuuden mittaamiseksi vankkaa ja luotettavaa menettelyä, joka johtaisi siihen, että asetetaan vuosittain alakohtaiset EU:n vähennystavoitteet; katsoo, että edistystä tällaisten tavoitteiden saavuttamisessa sekä tukipolitiikan täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa olisi seurattava eurooppalaisella ohjausjaksolla, joka on jäsenvaltioiden budjetti- ja rakennepolitiikan koordinointiin ja seurantaan tarkoitettu ilmoitusjärjestelmä; tunnustaa, että tiedonannon kolmea periaatetta tarvitaan tulevaisuudessa kasvavan raaka-aineiden kysynnän vuoksi, mutta ehdottaa, että periaatteiden välillä otettaisiin käyttöön selkeä tärkeysjärjestys, jossa tehokkuus ja kierrätys asetettaisiin etusijalle, seuraavaksi tulisi EU:n kaivostoiminnan kestävä kehitys ja viimeisenä kolmansista maista hankittavien raaka-aineiden oikeudenmukainen ja kestävä saatavuus; korostaa, että tehokkaan raaka-ainepolitiikan on oltava osa yhtenäistä lähestymistapaa, jossa hyödynnetään parhaita kohtia Euroopan ympäristölainsäädännöstä, jolla säännellään resurssien tehokkuutta monilla aloilla; korostaa myös, että resurssitehokkuudelle on saatava selkeä määritelmä, jolla on tieteellinen perusta;
7. kehottaa kaikkia toimijoita lisäämään tietoisuutta raaka-aineiden käyttöä koskevasta kilpailusta; kehottaa komissiota tutkimaan, voitaisiinko raaka-aineille luoda arvo-asteikko, ja käymään laaja-alaista keskustelua siitä, miten raaka-aineiden käytöstä saadaan mahdollisimman suuri lisäarvo ympäristöä vaarantamatta; kehottaa komissiota kartoittamaan samoista raaka-aineista käytävää kilpailua sekä puuttumaan sellaiseen raaka-aineiden käyttöön, joka ei ole välttämätöntä;
8. kehottaa komissiota keräämään, analysoimaan ja julkaisemaan tietoja raaka-aineiden ja talteenotettujen aineiden saatavuudesta, käyttömahdollisuuksista ja kaupallisesta vaihdosta EU:n tasolla; katsoo lisäksi, että tietoja olisi kerättävä siten, että aineiden ominaisuuksista, korvausvaihtoehdoista, tehokkaimmasta käytöstä ja parhaiden käytäntöjen vaihdosta voidaan tehdä vertailuja;

9. korostaa, että on tärkeää kehittää ja edistää raaka-aineiden elinkaariajattelua ja toteuttaa sitä käytännössä, jolloin tunnistetaan ympäristövaikutukset ja sisäistetään kaivostoimintaan ja raaka-aineiden käyttöön liittyvät ulkoiset ympäristökustannukset, ja varmistaa näin raaka-aineiden mahdollisimman korkea laatu ja pidentää niiden elinkaarta; painottaa, että tarvitaan indikaattoreita mittaamaan raaka-aineiden tehokasta käyttöä;
10. korostaa, että on tärkeää panna ekologista suunnittelua koskeva direktiivi<sup>1</sup> täysimääräisesti täytäntöön ja keskittymään laajemmin resurssitehokkuuteen ja muihin energiatehokkuuden ulkopuolisiin ympäristövaikutuksiin; kehottaa lisäksi ottamaan kierrätystä ja resursseja koskevat pakolliset vaatimukset mukaan kaikkiin täytäntöönpanotoimiin vuodesta 2013 alkaen; katsoo, että suunnittelijoiden ja tutkijoiden rooli olisi otettava aktiivisesti huomioon huolehdittaessa raaka-aineiden tehokkaasta ja todellisesta käytöstä tuotteiden koko elinkaaren aikana, sillä korkeatasoinen kierrätys voi toimia ainoastaan silloin, jos koko tuotantoketju on suljettu ja kaikki sidosryhmät toimivat yhdessä korkean keräystason saavuttamiseksi;
11. korostaa, että innovointi on oleellisen tärkeää uusiin haasteisiin vastaamiseksi ja että resurssitehokkuuden on oltava osa tutkimuksen ja innovoinnin edistämiseen tähtäävää politiikkaa, joka kannustaa eurooppalaisia yrityksiä kilpailuun;
12. kannustaa komissiota kehittämään kierrätysstrategian, johon sisältyy talteenotto ja myös jäteveden puhdistaminen mahdollisimman lähellä jätteen syntypaikkaa, sillä tämä mahdollistaisi raaka-aineiden talteenoton tehostamisen, ehkäisisi haaskausta, pienentäisi kielteisiä ympäristövaikutuksia ja olisi mahdollisesti ympäristötehokkuudeltaan parempi;
13. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita laajentamaan edelleen asiaankuuluvien taloudellisten välineiden, kuten kannustimien, käyttämistä ja kehittämistä tuottajan vastuun lisäämiseksi, jotta varmistetaan raaka-aineiden tehokas käyttö ja niiden nykyistä laajempi uudelleenkäytettävyys, kierrätettävyys ja mahdollisuus ns. upcycling-toimintaan sekä uudelleenvalmistuskelpoisuus, purkaminen ja uudelleenhyödyntäminen; kehottaa komissiota erityisesti tarkastelemaan uudelleen ekologisesta suunnittelusta, romuautoista<sup>2</sup>, sähkö- ja elektroniikkaromusta<sup>3</sup> sekä käytetyistä paristoista<sup>4</sup> annettuja direktiivejä; korostaa todellisen kierrätystalouden merkitystä tässä suhteessa;
14. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita järjestämään kuluttajille koulutusta ja tiedotuskampanjoita kierrätystuotteiden käyttämisestä;
15. katsoo, että elinkaaren lopulla olevien kielteisten ympäristövaikutusten vähentämisen ja monien perusraaka-aineiden pulan helpottamisen ohella raaka-aineiden kierrätys

---

<sup>1</sup> Energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista 21. lokakuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/125/EY, EUVL L 285, 31.10.2009, s. 10.

<sup>2</sup> Romuajoneuvoista 18. syyskuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/53/EY, EUVL L 269, 21.10.2000, s. 34.

<sup>3</sup> Sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta 27. tammikuuta 2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/96/EY, EUVL L 37, 13.2.2003, s. 24.

<sup>4</sup> Paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista ja direktiivin 91/157/ETY kumoamisesta 6. syyskuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/66/EY, EUVL L 266, 26.9.2006, s. 1.

mahdollisimman tarkkaan luo myös kotimaisen teollisuuden kehitysmahdollisuuksia; vaatii komissiota tukemaan toimia näiden tässä kriisissä erityisen tärkeiden mahdollisuuksien toteuttamiseksi;

16. kehottaa komissiota kehittämään kaikenlaisille raaka-aineille hallussapitoketjun järjestelmän, josta tehdään asianmukainen vaikutustenarviointi, ja ohjaamaan tuottajia jäljittämään jo olemassa olevien mallien (esimerkiksi puutavara-asetus (EU) N:o 995/2010) mukaisesti raaka-aineiden alkuperän avoimen järjestelmän avulla ja mahdollistamaan näin raaka-aineiden kestävyysvaatimusten kehittämisen tulevaisuudessa;
17. kehottaa panemaan jätteitä koskevan puitedirektiivin<sup>1</sup> asianmukaisesti ja pikaisesti täytäntöön, asteittain kieltämään kierrätettävissä olevien raaka-aineiden viemisen kaatopaikalle, kehittämään ympäristöä koskevan suunnittelun vaatimuksia siten, että ylivoimaisesti suurin osa markkinoilla olevista tuotteista kierrätetään, sekä asettamaan jätteiden poltolle tiukat ja pitkälle menevät tehokkuuskriteerit, joihin sisältyy vaatimus energian talteenotosta ja joiden tarkoituksena on raaka-aineiden uudelleenhyödyntäminen ja kierrätys niiden polttamisen sijaan, jotta mahdollisimman monia käyttökelpoisia raaka-aineita voidaan ottaa talteen mahdollisimman varhain ja mahdollisimman lähellä jätteen syntypaikkaa talteenoton varmistamiseksi, kielteisten ympäristövaikutusten vähentämiseksi ja energiatehokkuuden lisäämiseksi;
18. kehottaa lisäksi komissiota antamaan ehdotuksen kaatopaikoista annetun direktiivin<sup>2</sup> muuttamiseksi sekä kehittämään ja laajentamaan sen 5 artiklan 2 kohdassa säädettyjä tavoitteita; katsoo edelleen, että jätteitä koskevan puitedirektiivin mukaisesti biohajoavan yhdyskuntajätteen viemistä kaatopaikalle koskevaa kieltoa olisi laajennettava vuodesta 2020 alkaen kaikkeen biohajoavaan jätteeseen, ja vähennystavoite olisi asetettava viiteen prosenttiin;
19. yhtyy komission esittämään analyysiin, että voimassa olevan jätelainsäädännön nykyistä parempi toteutus ja täytäntöönpano on välttämätöntä, jotta voitaisiin edistää nykyistä resurssitehokkaampaa Euroopan unionia, ja kehottaa komissiota siksi tekemään ehdotuksen jäteasioiden täytäntöönpanoviraston ja erityisen eurooppalaisen elimen perustamisesta välittömien tarkastusten toteuttamista varten vuoden 2011 loppuun mennessä, koska nykyisen lainsäädännön parempi täytäntöönpano toisi ympäristölle ja ihmisten terveydelle aiheutuvien hyötyjen lisäksi merkittäviä taloudellisia etuja ja lisäksi arvokkaiden toissijaisten raaka-aineiden saatavuutta;
20. katsoo, että useissa direktiiveissä jo asetetut tavoitteet jätteiden keräyksestä ja erottelusta olisi ulotettava pitemmälle ja tavoitteeksi olisi asetettava raaka-aineiden kaikkein korkeatasoisin ja laadukkain talteenotto kaikissa kierrätyksen vaiheissa: keräys, purkaminen, esikäsittely ja kierrätys/jalostaminen;
21. kehottaa komissiota sisällyttämään raaka-ainestrategiaan biologista monimuotoisuutta koskevan toimintasuunnitelman tavoitteet talouden ja ympäristön välisten yhteyksien vahvistamiseksi ja raaka-aineiden hankkimisen, tuottamisen, käytön ja hävittämisen

---

<sup>1</sup> Jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta 19. marraskuuta 2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3.

<sup>2</sup> Kaatopaikoista 26. huhtikuuta 1999 annettu neuvoston direktiivi 1999/31/EY, EUVL L 182, 16.7.1999, s. 1.

ympäristövaikutusten huomioimiseksi; kehottaa komissiota tukemaan kaikissa jäsenvaltioissa strategisen maankäytön suunnittelun kehittämistä, jotta voidaan tasapainottaa raaka-aineiden hankkiminen muunlaisen maankäytön tarpeiden kanssa sekä turvaamaan ympäristönsuojelu ja biologinen monimuotoisuus;

22. pitää myönteisenä, että kehitetään välineitä ja indikaattoreita, kuten TEEB (ekosysteemien ja biologisen monimuotoisuuden tarkastelu talouskysymyksenä), jolla arvioidaan biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemien rahallista arvoa, jolloin saadaan selville kaivostoiminnan, raaka-aineiden käytön ja pois heittämisen todellinen hinta, mikä sisäistää ulkoisia kustannuksia; vaatii komissiota edistämään ja elvyttämään näiden välineiden kehitystä ja käyttöä;
23. korostaa, että kaivostoiminnassa on noudatettava tiukimpia työturvallisuus- ja ympäristönsuojeluvaatimuksia onnettomuuksien ehkäisemiseksi ja hyödynnettyjen alueiden palauttamiseksi ennalleen;
24. toteaa, että syanidilouhintateknikka, joka on vakava ympäristöuhka, mahdollistaa vain 2 kultagramman tuottamisen yhdestä malmitonnista, kun taas yhdestä tonnista käytettyjä matkapuhelimia voidaan saada 150 kertaa – miltei 300 grammaa – enemmän kultaa ilman syanidia; muistuttaa komissiota siksi parlamentin 5. toukokuuta 2010 hyväksymästä päätöslauselmasta, jolla kehoitettiin kieltämään syanidilouhintateknikka vuoden 2011 loppuun mennessä<sup>1</sup>;
25. painottaa yritysten yhteiskunnallisen vastuun merkitystä ja korkeimpien mahdollisten kansainvälisten ympäristö- ja työehtonormien noudattamista sekä parhaan käytettävissä olevan tekniikan hyödyntämistä; korostaa lisäksi, että kaivosalan yrityksillä on suuri vastuu varmistaa, että lähialueiden asukkaiden terveyttä ei vahingoiteta kaivostoiminnalla; kehottaa komissiota noudattamaan konfliktialueiden mineraaleja koskevan Yhdysvaltojen Dodd Frank-lain henkeä ja vaatii komissiota antamaan säädösehdotuksen; kannattaa kaivannaisteollisuuden avoimuutta ajavaa EITI-aloitetta;
26. korostaa, että kehitysyhteistyöpolitiikka ei ole raaka-ainealan diplomatian väline; hyväksyy sen, että kauppasopimuksissa olisi tarjottava tarvittavaa joustavuutta kehitysmaiden tukemiseksi yhteyksien luomisessa niiden kaivosteollisuuden ja paikallisen teollisuuden välille; katsoo, että on kunnioitettava valtioiden oikeutta määrätä itse luonnonvarojensa käytöstä, ja pyytää tässä yhteydessä komissiota käyttämään eriytettyä, erilaiset kansalliset tilanteet huomioon ottavaa lähestymistapaa, jotta kehitysmaiden kehitystavoitteita ja teollistumista ei vaaranneta;
27. korostaa, että kehitysyhteistyö- ja kehitysapupolitiikan on oltava johdonmukaista asetettujen päämäärien kanssa; katsoo, että raaka-ainevaroiltaan rikkaita kehitysmaita ei pitäisi pudottaa raaka-aineiden nettoviejien asemaan, vaan kehittää niiden omaa teollisuus- ja kehityspolitiikkaa arvoketjussa eteenpäin; hylkää uuskolonialistisen näkemyksen, joka lymyää niin sanotun raaka-ainediplomatian taustalla;

---

<sup>1</sup> Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. toukokuuta 2010 syanidia käyttävän kaivostekniikan yleisestä kieltämisestä Euroopan unionissa, P7\_TA(2010)0145.



28. kehottaa ottamaan aktiivisesti käyttöön sellaisia nykyistä kestävämpiä talouden malleja, jotka eivät ole riippuvaisia raaka-aineiden käytöstä, sekä edistämään tällaisia malleja, jotta varmistetaan, että EU:ssa on tulevaisuudessakin raaka-aineita käytettävissä; kehottaa komissiota kehittämään uusia välineitä (kuten vihreitä sertifikaatteja, joilla pyritään lisäämään toissijaisten raaka-aineiden käyttöä), joiden avulla pyritään tehostamaan luonnonvarojen käyttöä ja samalla välttämään niin kutsuttuja rebound-vaikutuksia; kehottaa komissiota laatimaan kattavan tutkimuksen vuokraukseen perustuvista talousmalleista vaihtoehtoina tavaroiden omistamiselle sekä niiden vaikutuksesta raaka-aineiden käyttöön ja uudelleenhyödyntämiseen; tähdentää, että tietoisuuden lisääminen on pääasiallinen haaste tässä suhteessa;
29. painottaa, että uutta bkt:n ulkopuolista indikaattoria tarvitaan ehdottomasti mittaamaan resurssien kulutusta ja tuottavuutta, jotta talouskasvu voidaan irrottaa raaka-aineiden käytöstä;
30. kiinnittää huomiota raaka-aineilla keinottelun turmiollisiin vaikutuksiin; katsoo, että konkreettisia markkinoita ei saa jättää rahoitusjohdannaisten markkinoiden varjoon, vaikka niiden volyymi onkin viime vuosina kasvanut suhteettomasti, minkä vuoksi tällä alalla tarvitaan välttämättömiä ja kiireellisiä toimia; korostaa, että on tärkeää saada luotettavaa ja virallista tietoa raaka-aineiden virroista ja konkreettisista varannoista;
31. kehottaa komissiota tutkimaan mineraalivarojen, käyttämättömien louhittujen raaka-aineiden, muiden kuin energiantuotantoon käytettävien raaka-aineiden sekä veden- ja maankäytön verotuksen vaikutuksia sekä mahdollisia sivuvaikutuksia, joita voivat olla raaka-aineiden korvaaminen kestäväen kehityksen periaatteiden vastaisesti, veronkierto tai taloudellisen toiminnan siirtäminen EU:n ulkopuolisiin maihin; kehottaa komissiota myös antamaan resurssitehokkuuden ensiarvoisuuden huomioon ottavia ehdotuksia EU:n välineistä; huomauttaa, että metallien kaltaisten ensisijaisten raaka-aineiden verotuksella voitaisiin muuttaa kaivostoiminnan suhteellista etua kierrätyksen suuntaan ja auttaa verotaakan siirtämistä työstä luonnonvaroihin;
32. kannustaa komissiota jatkamaan innovointikumppanuuden valmistelua innovaatiounionia koskevan lippulaiva-aloitteen mukaisesti ja korostaa, että kaikkien asianomaisten toimielinten välinen läheinen yhteistyö on tärkeää jo varhaisessa vaiheessa;
33. katsoo, että tuotteiden ja siten myös raaka-aineiden ja bioottisten aineiden elinkaaren pidentämistä olisi edistettävä, sillä niiden louhinta, käyttö ja hävittäminen aiheuttavat huomattavia seurauksia maankäytölle, vesipolitiikalle, energia-alalle ja liikenteelle; huomauttaa, että uusi raaka-ainestrategia on sisällytettävä laajempaan Eurooppa 2020 -strategiaan oleellisena osana sen kokonaistavoitteita; kehottaa resurssitehokkuutta koskevien innovaatioiden keskittämiseen ja huomauttaa, että raaka-aineiden käytön tehostamisella on huomattava vaikutus teollisuus- ja liikennealoihin;
34. kehottaa komissiota keräämään tietoa EU:n mahdollisuuksista ottaa talteen raaka-aineita kaatopaikkalouhinnalla ja laatimaan normeja, joiden mukaan kaatopaikkojen kaivauksia voidaan suorittaa, kuten muun muassa muiden mahdollisten luonnonvarojen talteenotto, energiatehokkuus verrattuna ensisijaisten raaka-aineiden kaivauksiin, mahdolliset sivuvaikutukset ympäristölle ja ihmisten terveydelle (kuten kasvihuonekaasujen ja

myrkyllisten aineiden päästöt) sekä energiantuotantoon ja maisemanhoitoon liittyvät mahdollisuudet.

## VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

<b>Hyväksytty (pvä)</b>	21.6.2011
<b>Lopullisen äänestyksen tulos</b>	+:               42 -:                2 0:                0
<b>Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet</b>	János Áder, Kriton Arsenis, Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Nessa Childers, Chris Davies, Esther de Lange, Bas Eickhout, Edite Estrela, Jill Evans, Karl-Heinz Florenz, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Julie Girling, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Karin Kadenbach, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Gilles Pargneaux, Antonyia Parvanova, Mario Pirillo, Pavel Poc, Vittorio Prodi, Oreste Rossi, Dagmar Roth-Behrendt, Daciana Octavia Sârbu, Carl Schlyter, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Theodoros Skylakakis, Åsa Westlund, Glenis Willmott, Marina Yannakoudakis
<b>Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet</b>	João Ferreira, Jutta Haug, Marisa Matias, Judith A. Merkies, Miroslav Mikolášik, Bill Newton Dunn, Birgit Schnieber-Jastram, Michail Tremopoulos

31.5.2011

## ULKOASIAINVALIOKUNNAN LAUSUNTO

teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnalle

tehokkaasta eurooppalaisesta raaka-ainestrategiasta  
(2011/2056(INI))

Valmistelija: Elmar Brok

### EHDOTUKSET

Ulkoasiainvaliokunta pyytää asiasta vastaavaa teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

- A. katsoo, että moninapaisen maailmanjärjestyksen vallitessa jäsenvaltiot eivät voi yksin enää taata muuhun kuin energiantuotantoon käytettävien hyödykkeiden kuten raaka-aineiden ja harvinaisten maametallien riittävää saatavuutta; katsoo, että ainoastaan EU:n johtamalla yhteisellä lähestymistavalla voidaan varmistaa strategiset ja varmat toimitukset Euroopan teollisuudelle,
- B. katsoo, että raaka-aineiden saanti on olennaisen tärkeää useille teollisuudenaloille; katsoo, että vientirajoitukset estävät avointen markkinoiden syntymisen, voivat vaikeuttaa vakavasti raaka-aineiden saantia ja rajoittaa Euroopan teollisuuden innovointipotentiaalia sekä aiheuttaa ongelmia työmarkkinoilla,
- C. ottaa huomioon, että noin 50 prosenttia maailman raaka-aineiden ja harvinaisten maametallien lähteistä sijaitsee epävakaiden valtioiden alueilla,
  1. on tyytyväinen ehdotukseen raaka-aineita ja harvinaisia maametalleja koskevasta unionin diplomatiasta, jonka tarkoituksena on ottaa käyttöön kansainvälinen sääntelyohjelma, taata etenkin kriittisten raaka-aineiden saanti ja toimitus, taata avoimet maailmanmarkkinat sekä edistää kansainvälistä yhteistyötä raaka-aineiden kestävän louhinnan alalla ja luonnonvarojen käytön tehostamista yhteisen edun mukaisesti; korostaa näin ollen, että teollistuneiden ja vasta teollistuneiden maiden sekä luonnonvaroiltaan rikkaiden kehitysmaiden on tarpeellista käydä yhdessä tehokasta

vuoropuhelua raaka-ainediplomatiasta ja toimia samalla ihmisoikeuksien, hyvän hallintotavan ja alueellisen vakauden edistämiseksi sekä raaka-aineisiin liittyvien konfliktien estämiseksi;

2. katsoo, että raaka-aineiden innovointi- ja korvaamisstrategian korostaminen kaikissa vaiheissa entistä enemmän EU:n tasolla voisi vahvistaa myös unionin neuvotteluasemia ja siten voitaisiin välttää riippuvuutta monopoli-asemassa olevista toimittajista;
3. kehottaa komissiota edistämään Track II -diplomatiata raaka-aineasioissa siten, että tuetaan vaihtoja unionin ja luonnonvaroiltaan merkittävien maiden, valtiosta riippumattomien järjestöjen, yliopistojen ja ajatushautomoiden välillä;
4. kehottaa komissiota järjestämään säännöllisesti raaka-aineisiin liittyviä tapahtumia JOGMEC-yhtiön "metallisaluunoiden" tyyliin yhdessä luonnonvaroiltaan merkittävien maiden sekä monenlaisten sidosryhmien kanssa;
5. toteaa, että vaikka raaka-ainepolitiikka onkin itsenäinen politiikanalansa, sen pitäisi olla synergiassa muiden unionin politiikkojen kanssa ja etenkin muihin kuin mineraalisiin raaka-aineisiin (esimerkiksi maataloustuotteet) ja energian saantiin suuntautuvien politiikkojen kanssa;
6. katsoo, että raaka-ainediplomatian, kehitysyhteistyöpolitiikan ja demokratian tukemiseen tähtävien politiikkojen pitäisi olla kaikkia osapuolia hyödyttäviä ja luoda synergiaa; vaatii, että tuleviin kumppanuusmaiden kanssa solmittaviin sopimuksiin lisätään ehto ihmisoikeuksien ja demokratian kunnioittamisesta;
7. painottaa, että osana EU:n ja teollisuusmaiden, kehittyvien maiden ja kehitysmaiden keskeisten toimijoiden kuten Yhdysvaltojen, Venäjän, Kiinan, Japanin ja arktisen alueen välistä strategista yhteistyötä pitäisi perustaa markkinoiden vääristymisestä, toimituskatkoksista ja raaka-aineisiin liittyvistä konflikteista varoittava järjestelmä, jota olisi täydennettävä EU:n tasolla toimivalla unionin toimielinten, jäsenvaltioiden ja asianomaisten teollisuusalojen edustajista koostuvalla seurantaryhmällä;
8. korostaa, että suhteet BRICS-maiden (Brasilia, Venäjä, Intia, Kiina, Etelä-Afrikka) kanssa ovat tärkeitä, sillä niillä on suuret raaka-ainevarannot, mutta ne myös käyttävät itse varantojaan enemmän tulevaisuudessa, mikä puolestaan kiristää eurooppalaisten yhtiöiden kilpailua;
9. vaatii, että kierrätykselle, kestäväälle kaivostoiminnalle ja hyvälle hallintotavalle sosiaaliset ja työntekijöiden oikeudet, ihmisoikeudet, yritysten yhteiskuntavastuu ja ympäristönormit mukaan lukien on laadittava kansainväliset sääntelystandardit, joita tulisi edistää sellaisten foorumien kautta kuin G8, G20, WTO, OECD, UNCTAD ja UNEP sekä UNEP:n puitteissa perustettu luonnonvarojen kestäväää käyttöä käsittelevä kansainvälinen paneeli, kansainvälinen metallitutkimusryhmä sekä muut elimet, jotka tukevat aktiivisesti raaka-aineiden hyödyntämisen, tuottamisen ja kaupan kestäväää maailmanlaajuista hallintorakennetta ja ottaa tässä huomioon periaate, että ei tule loukata muiden maiden oikeutta kehitykseen kansainvälisten sääntöjen puitteissa;

10. pitää myönteisenä G8- ja G20-ryhmien jäsenten halukkuutta torjua raaka-aineiden hintojen vaihtelua ja vaatii, että raaka-aineiden saannin turvaamiseksi ja niihin liittyvän keinottelun hillitsemiseksi on kehitettävä konkreettisia toimia;
11. kehottaa WTO:ta tarkkailemaan tuonti- ja vientirajoitusten ja muiden esteiden vaikutusta raaka-aineiden hintaan; kannattaa tältä osin, että WTO:hon perustetaan raaka-aineiden ja harvinaisten maametallien kauppaan vaikuttavien tulliesteiden ja tullien ulkopuolisten esteiden seurantaväline ja että G20-ryhmä perustaa raaka-aineiden ja harvinaisten maametallien saatavuutta valvovan elimen; kehottaa myös kauppapolitiikan pääosastoa jatkamaan vientirajoitusten ja raaka-aineiden hintaan vaikuttavien muiden esteiden tarkkailemista;
12. on tyytyväinen, että raaka-aineiden syrjimättömän markkinoille pääsyn nimenomainen takaaminen lisätään EU:n kauppasopimukseen ja että takaamisen hyväksyminen on WTO-jäsenyyden edellytyksenä; vaatii, että raaka-aineiden saatavuus ja niiden kestävä hallinnointi lisätään kaikkiin EU:n ja asianomaisten kolmansien maiden välisiin sopimukseen, mikä johtuu maiden välisen riippuvuussuhteen tiivistymisestä; painottaa, että raaka-ainediplomatian eriyttäminen on tärkeää, jotta asianomaisten maiden tilanteet voidaan ottaa huomioon;
13. katsoo, että EU:n ja asianomaisten kolmansien maiden pitäisi toimia yhteisymmärryksessä ja todellisen kumppanuuden hengessä kaikkien osapuolten edun mukaisesti raaka-aineiden saannin suhteen; vaatii näin ollen, että kehitysmaita on tuettava esimerkiksi siirtämällä niille tieteellistä ja oikeudellista tietämystä, jotta näissä maissa voidaan luoda kestävää valmiuksien kehittämistä; vaatii lisäksi yhteisiä lounhintaan ja tuotantoon liittyviä standardeja, joissa otetaan huomioon myös ihmisoikeusnormit;
14. korostaa kahdenvälisen yhteistyön merkitystä raaka-aineasioissa EU:n ja Afrikan unionin kesäkuussa 2010 näyttämän esimerkin mukaisesti ja kannustaa lisätoimiin EU:n ja Afrikan vuosiksi 2011–2013 laatiman yhteisen toimintasuunnitelman puitteissa; vaatii, että myös muiden merkittävien kriittisiä raaka-aineita tuottavien maiden kanssa on ryhdyttävä samankaltaiseen yhteistyöhön; ehdottaa yhdeksi raaka-ainediplomatian konkreettiseksi tavoitteeksi, että sellaisten raaka-aineiden saantia, joiden tuonnista EU on riippuvainen, eriytetään Kaakkois-Aasian lähteistä Latinalaisen Amerikan ja Afrikan lähteisiin;
15. katsoo, että arktisen alueen merkittävä potentiaali johtuu sen luonnonvaroista ja luonnonvaroihin perustuvista teollisuudenaloista; painottaa pohjoisimpien alueiden kestävästä EU-politiikasta (P7\_TA(2011)0024) 20. tammikuuta 2011 antamansa päätöslauselman mukaisesti, että arktisella alueella sijaitsevien raaka-aineiden tasapuolinen saatavuus on tärkeää; korostaa, että kestävä kehitys ja luonnonvarojen turvallinen ja valvottu hyödyntäminen arktisella alueella ovat tärkeitä ennalta varautumisen periaatteen mukaisesti;
16. korostaa avoimuuden tärkeyttä ja toistaa kannattavansa kaivannaisteollisuuden avoimuutta ajavaa EITI-aloitetta ja "Publish What You Pay" (PWYP) -verkostoa, jotka ovat hyviä esimerkkejä kansainvälisistä avoimuussäännöistä; kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa hyväksymään toimenpiteitä, joilla parannetaan avoimuutta hankinta-alueilla; katsoo, että Euroopan investointipankilta tukea saaviin investointeihin pitäisi

soveltaa näitä sääntöjä, jotta kestäväää kaivostoimintaa voidaan edistää asianomaisissa kolmansissa maissa;

17. pitää myönteisenä komission valmistelutyötä lainsäädäntöehdotukseksi unionin pörssilistalla olevien yhtiöiden kaivannaisteollisuuden julkistamisvaatimuksista; kehottaa komissiota pohjaamaan ehdotuksensa Yhdysvaltojen tietojen antamista koskevan Dodd-Frank-lain 1504 pykälään ja vaatii maakohtaista raportointia koskevia velvoitteita;
18. pyytää komissiota sen valmistellessa uusia ulkoisten toimien välineitä vuoden 2013 jälkeiselle kaudelle sisällyttämään hyvää hallintotapaa ja kestäväää kaivostoimintaa tukevia toimenpiteitä raaka-aineita tuottavien epävakaiden valtioiden demokraattiseen ja taloudelliseen vakauteen tähtääviin ohjelmiin;
19. katsoo, että unionin yhtenäinen ja tehokas diplomatia on Euroopan ulkosuhdehallinnon ja asianomaisten komission yksiköiden vastuulla – ja etenkin kauppapolitiikan pääosaston vastuulla kauppaan liittyvissä kysymyksissä – tiiviissä yhteistyössä neuvoston ja parlamentin kanssa; on lisäksi sitä mieltä, että raaka-aineiden strategisen merkityksen pitäisi näkyä Euroopan ulkosuhdehallinnon organisoinnissa sekä asianomaisten EU:n lähetystöjen henkilöstöpolitiikassa; korostaa, että EU:n ja jäsenvaltioiden ulkopoliittikka raaka-aineiden alalla on sovittava yhteen;
20. katsoo, että EU:n pitäisi koordinoida toimintaa yhdessä Yhdysvaltojen ja muiden kumppaneiden kanssa uusien harvinaisten maametallien lähteiden etsimisessä ja riippuvuuden pienentämisessä raaka-aineiden ja harvinaisten maametallien suurimmista toimittajista; katsoo, että edellä mainittujen asioiden pitäisi olla seuraavien EU:n ja Yhdysvaltojen välisten huippukokousten asialistalla;
21. kehottaa Euroopan puolustusvirastoa SEU:n 42 artiklan 3 kohdan mukaisesti myötävaikuttamaan puolustusalan teollisen ja teknologisen perustan vahvistamiseksi tarpeellisten toimenpiteiden määrittämiseen raaka-aineiden suhteen;

## VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

<b>Hyväksytty (pvä)</b>	24.5.2011
<b>Lopullisen äänestyksen tulos</b>	+:               58 -:               3 0:               0
<b>Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet</b>	Sir Robert Atkins, Dominique Baudis, Frieda Brepoels, Elmar Brok, Arnaud Danjean, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Heidi Hautala, Anna Ibrisagic, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Othmar Karas, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Evgeni Kirilov, Andrey Kovatchev, Pawel Robert Kowal, Eduard Kukan, Alexander Graf Lambsdorff, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Mario Mauro, Kyriakos Mavronikolas, Willy Meyer, Francisco José Millán Mon, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Kristiina Ojuland, Ria Oomen-Ruijten, Cristian Dan Preda, Fiorello Provera, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Nikolaos Salavrakos, Jacek Saryusz-Wolski, Werner Schulz, Hannes Swoboda, Charles Tannock, Inese Vaidere, Kristian Vigenin, Graham Watson, Boris Zala
<b>Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet</b>	Reinhard Bütikofer, Nikolaos Chountis, Véronique De Keyser, Tanja Fajon, Kinga Gál, Elisabeth Jeggle, Georgios Koumoutsakos, Norbert Neuser, Doris Pack, Vittorio Prodi, Dominique Vlasto, Luis Yáñez-Barnuevo García
<b>Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (187 art. 2 kohta)</b>	Joachim Zeller



14.6.2011

## KEHITYSYHTEISTYÖVALIOKUNNAN LAUSUNTO

teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnalle

tehokkaasta eurooppalaisesta raaka-ainestrategiasta  
(2011/2056(INI))

Valmistelija: Birgit Schnieber-Jastram

### EHDOTUKSET

Kehitysyhteistyövaliokunta pyytää asiasta vastaavaa teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. ottaa huomioon, että EU on riippuvainen raaka-aineiden tuonnista teollisuutta ja erityisesti korkean teknologian alaa varten ja että EU:n raaka-ainealoitteella pyritään varmistamaan näiden raaka-aineiden saatavuus;
2. palauttaa mieliin, että jotkut kansalaisjärjestöt ovat kritisoineet raaka-ainealoitetta siitä, että se horjuttaa köyhien maiden kehitystavoitteita eikä ole kehityspolitiikan johdonmukaisuutta koskevien Euroopan unionin sitoumusten mukainen; muistuttaa, että kehityspolitiikan johdonmukaisuutta koskevat velvoitteet on kirjattu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 208 artiklaan; pyytää komissiota perustamaan yksiköiden välisen työryhmän, joka laatii yksityiskohtaisemman raaka-ainestrategian, jossa noudatetaan mainittuja velvoitteita; muistuttaa, että raaka-aineiden laitton kauppa on yhä yksi kehitysmaiden jatkuvien tai pitkäaikaisten konfliktien syistä;
3. painottaa, että EU:n raaka-ainepolitiikassa on tärkeää ottaa kattavasti huomioon kehitysmaiden kestävä talouskasvu ja niiden omat sosiaalinnormit (SEUT-sopimuksen 208 artiklan mukaisesti) ja varmistaa kehitysyhteistyöpolitiikan ja raaka-ainealoitteen keskinäinen johdonmukaisuus; katsoo siksi, että EU:n pitäisi myös auttaa kehitysmaita luomaan jalostusvalmiuksia, monipuolistamaan talouttaan, vähentämään riippuvuuttaan raaka-aineiden viennistä ja kasvattamaan tuotteidensa lisäarvoa kotimaisella valmistuksella ja jalostuksella;

4. kehottaa komissiota sisällyttämään raaka-ainealoitteeseen muita keskeisiä tavoitteita, joita ovat seuraavat: a) vähennetään raaka-aineiden kulutusta EU:ssa, b) vähennetään EU:n riippuvuutta raaka-aineiden tuonnista ja c) luodaan kestävä ja tasapuolinen järjestelmä, jonka avulla hallinnoidaan maailman luonnonvaroja;
5. vaatii, että Euroopan parlamentille tiedotetaan vuotuisen seurantakertomuksen avulla säännöllisesti raaka-ainealoitteen kehittymisestä ja sen tavoitteiden täyttymisestä; kehottaa sisällyttämään kertomukseen myös raaka-ainealoitetta koskevan arvion, jossa otetaan huomioon Euroopan unionin sitoutuminen kehityspolitiikan johdonmukaisuuteen;
6. on huolissaan siitä, että uudistetussa raaka-ainealoitteessa ei viitata GSP-järjestelmään eikä GSP+ -järjestelmään eikä ehdoteta vaihtoehtoisia kauppaa koskevia kannustimia, joilla edistettäisiin ihmisoikeuksia, ympäristönormeja, lapsityövoiman käytön välttämistä ja uudistuksia näiden järjestelmien ulkopuolelle jäävissä maissa; kehottaa komissiota tukemaan ja kannustamaan aloitteita kehitysmaiden talouksien monipuolistamiseksi, koska ne ovat erittäin riippuvaisia tietyistä raaka-aineista;
7. toteaa, että raaka-aineista saatavat tulot voivat auttaa ratkaisevalla tavalla vähiten kehittyneitä maita saavuttamaan vuosituhannen kehitystavoitteet; kehottaa komissiota auttamaan kehitysmaita monipuolistamaan talouksiaan ja vähentämään riippuvuutta raaka-aineista, jotta voidaan suojella ehtyviä luonnonvaroja ja tukea vähiten kehittyneitä maita neuvonnalla ja luomalla valmiuksia, joiden avulla voidaan ottaa käyttöön tehokkaita vaihtoehtoisia, veroja tuottavia mekanismeja;
8. kehottaa komissiota huomioimaan vähiten kehittyneille maille raaka-aineiden vientirajoituksista aiheutuvat kehitysedut, koska vientiverot ovat merkittävä tulonlähde erityisesti vähiten kehittyneille maille, joten ne kannustavat kehittämään kotimaista valmistus- ja jalostusteollisuutta, joka kykenee valmistamaan lisäarvoltaan suurempia vientituotteita; korostaa, että ympäristönsuojelua on syytä tehostaa estämällä luonnonvarojen rajoittamaton käyttö;
9. toteaa, että perushyödykkeiden hintojen epävakaus on jossain määrin seurausta keinottelusta;
10. pyytää komissiota antamaan nopeasti maakohtaisesta raportoinnista lainsäädäntöehdotuksen, joka perustuu kaivosteollisuuden avoimuusaloitteeseen (EITI) ja Yhdysvaltojen Dodd Frank -lain 1502 osastoon; muistuttaa, että kehitysyhteistyövaliokunta ehdotti tätä parlamentin ensisijaiseksi tavoitteeksi komission vuoden 2012 työohjelmaa koskevan rakenteellisen vuoropuhelun yhteydessä; kehottaa komissiota sisällyttämään ehdotukseensa vaatimuksen, että kaivosyhtiöiden on raportoitava maakohtaisesti myynnistä ja voitoista sekä veroista ja tuloista, jotta voidaan ehkäistä korruptiota ja estää veronkierto; korostaa, että avoimuus, yritysten sosiaalinen vastuu ja hallinnon toimivuus hyödyttävät sekä kaivosyhtiöitä että luonnonvaroiltaan rikkaiden kehitysmaiden yhteiskuntia; kehottaa komissiota laatimaan lainsäädäntöehdotuksen, joka vastaa Dodd Frank -lain 1502 osastoa, jossa vaaditaan Kongon demokraattisesta tasavallasta ja sen naapurimaista mineraaleja hankkivia yrityksiä osoittamaan toimet, joihin ne ovat ryhtyneet varmistaakseen, että niiden mineraalihankinnat eivät hyödytä ihmisoikeusloukkauksiin syyllistyviä aseistautuneita ryhmiä; pyytää siksi Euroopan unionia ja sen jäsenvaltioita painostamaan kehitysmaissa

toimivia eurooppalaisia yrityksiä ja näyttämään esimerkkiä yhteiskunnallisen vastuun ja ihmisarvoisen työn edistämisessä;

11. kehottaa laatimaan lainsäädäntöehdotuksen, jolla poistetaan EU:hun sijoittautuneilta yrityksiltä, jotka eivät kehitysmaissa toimiessaan noudata EU:n normeja, kaikki mahdollisuudet saada EU:n rahoitusta, ja ilmaisee vakavan huolensa useista hyvin dokumentoiduista tapauksista, joissa EU:hun sijoittautuneet yritykset ovat rikkoneet ympäristö- ja työnormeja ja ihmisoikeuksia;
12. tunnustaa kehitysmaiden hallitusten ja parlamenttien lailliset oikeudet harjoittaa politiikkaansa ja säännellä ulkomaisia investointeja yleisen edun mukaisesti kansalaisyhteiskuntaa kuullen siten, että ulkomaiset investoinnit hyödyttävät paikallista taloutta, luovat kotimaista lisäarvoa ja vauhdittavat kehitystä; korostaa, että EU:n raaka-ainestrategia ei saisi millään tavoin haitata näiden oikeuksien käyttämistä;
13. kehottaa EU:ta ja Afrikan unionia ehdottamaan ja panemaan täytäntöön konkreettisia toimia autettaessa luonnonvaroiltaan rikkaita kehitysmaita valmiuksien luomisessa EU:n ja Afrikan vuosiksi 2011–2013 laatiman toisen yhteisen toimintasuunnitelman mukaisesti yhteistyössä jäsenvaltioiden, teollisuuden ja sidosryhmien kanssa; on tyytyväinen toimintasuunnitelmassa esitettyyn toimintatapaan, jonka mukaisesti tarjotaan koulutusta parhaista mineraalisopimusten neuvottelukäytännöistä ja tuetaan kaivosalan tieteellistä yhteistyötä sen lisäksi, että edistetään hyvää hallintotapaa, johon kuuluu myös avoimuus;
14. toistaa, että kaivosteollisuuden avoimuusaloitteet itse asiassa hyödyttävät yrityksiä ja niillä luodaan oikeusvarmuutta ja kestäviä pitkäaikaisia kumppanuuksia ja että ne toimivat turvatakuina neuvottelujen uudelleen aloittamista tai karkotuksia vastaan; toteaa, että vastassa on haasteita ja että jotkut sopimukset edellyttävät luottamuksellisuutta mutta niiden olisi kuitenkin kuuluttava julkisen valvonnan piiriin; pitää Ghanan öljytulojen hallinnointia koskevaa lakia hyvänä esimerkkinä siitä, että säilytetään tietty luottamuksellisuuden aste ja toisaalta turvataan parlamentaarinen valvonta;
15. pitää myönteisenä kaivosteollisuuden rahoitustietojen avoimuuden lisäämistä ja maakohtaista raportointia, joita komissio on suunnitellut, ja odottaa komission tulevaa lainsäädäntöehdotusta, jossa käsitellään mahdollisuutta, että monikansalliset yhtiöt ilmoittavat automaattisesti voittonsa ja veronsa kussakin kehitysmaassa, jossa ne toimivat, jotta on mahdollista estää verokeitaiden käyttö ja torjua veronkiertoa ja laitonta pääomapakoa; toivoo kaikilta kehitysmaissa toimivilta kaivosalan yrityksiltä myös lisää avoimuutta siten, että ne maksavat veronsa asianmukaisesti ja ilmoittavat avoimesti toiminnastaan; korostaa EU:n ja YK:n välisen yhteistyön merkitystä Kimberleyn prosessissa;
16. kehottaa EU:ta tekemään kehitysmaiden kanssa oikeudenmukaisia kauppasopimuksia, joihin kuuluu myös teknologian siirto vähiten kehittyneisiin maihin ja joita olisi käytettävä sellaisen kestävänsä kauppapolitiikan mallina, jolla on sosiaaliset ja ekologiset kriteerit;
17. kehottaa vahvistamaan strategisia resursseja koskevaa kansainvälistä yhteistyötä siten, että käynnistetään avoin, osallistava ja helposti seurattavissa oleva prosessi, jossa käsitellään raaka-aineiden käyttöä tulevaisuudessa maailmanlaajuisesti ja johon kansalaisyhteiskunnan verkostot, kuten Publish What You Pay (PWYP), osallistuvat;

katsoo, että tätä herkkää alaa koskevat maailmanlaajuiset aloitteet saattavat lisätä luottamusta EU:n ja Kiinan, Brasilian ja Intian kaltaisten nousevien talouksien välillä;

18. kehottaa EU:ta asettamaan sijoittajille velvoitteen noudattaa ihmisoikeuksia sekä ympäristönormeja ja ILO:n keskeisiä työnormeja toimiessaan kehitysmaissa; katsoo, että EU:hun sijoittautuneiden yritysten olisi oltava kotimaassaan oikeudellisesti vastuussa, jos niiden ulkomaiset tytäryhtiöt ja niiden valvomat yksiköt rikkovat näitä oikeuksia;
19. katsoo, että EU:n raaka-ainestrategian pitäisi heijastaa kehittyneiden ja suurten talouksien sekä vähiten kehittyneiden maiden välisiä eroja;
20. pyytää EIP:a ja komissiota harkitsemaan nykyistä tiukemmin sitä, edistävätkö hankkeet köyhyyden poistamista, kestäväää kehitystä ja osallistavaa kasvua, ennen kuin ne päättävät kaivosteollisuuden toiminnan tukemisesta kehitysmaissa; kehottaa lopettamaan EU:n julkisen rahoituksen kaivoshankkeille, kunnes on hyväksytty asetukset, joilla kielletään veronkierto ja edistetään avoimuutta ja huolellisuusvelvollisuutta sekä sosiaalisten ja ympäristönormien noudattamista;
21. toteaa, että luonnonvarojen hyödyntäminen ei ole itsetarkoitus vaan sen avulla olisi autettava maata saavuttamaan laajemmat sosiaaliset ja taloudelliset tavoitteensa;
22. korostaa, että käsiteollisella ja pienimuotoisella kaivostoiminnalla voi olla suuri merkitys paikallistasolla, koska se tarjoaa työpaikkoja ja tukee kehitystavoitteita, jos se tunnustetaan virallisesti ja sitä säännellään ja tuetaan; pitää tätä alaa koskevan tiedon ja analyttisten välineiden puuttumista valitettavana ja korostaa tarvetta lisätä sen näkyvyyttä, edistää käsiteollista ja pienimuotoista kaivostoimintaa koskevien toimien tehokkuutta ja täytöntöönpanoa sekä seurata pyrkimyksiä edistää pienimuotoiseen kaivostoimintaan liittyvien köyhyysloukkujen, kuten lapsityövoiman käytön, vaarallisen työympäristön ja pakkotyön, sekä konfliktien ehkäisemistä; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita myös tukemaan kehitysmaita sekä kansallisella että paikallisella tasolla antamalla käyttöön asiantuntemusta kestävään kaivostoiminnan käytännöistä, resurssien käytön tehostamisesta, uusiokäytöstä ja kierrätyksestä;
23. painottaa, että kysymys raaka-aineiden saatavuudesta olisi sisällytettävä rauhanrakentamista ja konfliktien ehkäisemistä koskeviin toimiin, koska joillakin alueilla esiintyy yhä uudelleen paljon konflikteja; katsoo, että EU:n pitkän aikavälin tavoitteena olisi oltava varhaisvaroitus- ja konfliktin ehkäisyjärjestelmän luominen, jotta olisi mahdollista havaita ajoissa, jos konfliktin syynä ovat raaka-aineet.

## VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

<b>Hyväksytty (pvä)</b>	14.6.2011
<b>Lopullisen äänestyksen tulos</b>	+: 23 -: 0 0: 0
<b>Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet</b>	Michael Cashman, Ricardo Cortés Lastra, Corina Crețu, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Catherine Grèze, András Gyürk, Filip Kaczmarek, Franziska Keller, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Eleni Theoharous, Ivo Vajgl, Anna Záborská, Iva Zanicchi
<b>Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet</b>	Kriton Arsenis, Isabella Lövin

23.6.2011

## KANSAINVÄLISEN KAUPAN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnalle

tehokkaasta eurooppalaisesta raaka-ainestrategiasta  
(2011/2056(INI))

Valmistelija: Bernd Lange

### EHDOTUKSET

Kansainvälisen kaupan valiokunta pyytää asiasta vastaavaa teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. korostaa, että EU:n kauppapolitiikan roolia on lujitettava, kun halutaan parantaa EU:n raaka-aineensaantia maailmanmarkkinoilla ja varmistaa Euroopan teollisuuden raaka-ainetoimitusten luotettavuus ja varmuus sekä mahdollistaa kestävä kehitystä koskevan politiikan mukaisesti aitojen kumppanuuksien solmiminen sellaisten maiden kanssa, joilla on tällaisia luonnonvaroja;
2. toteaa, että kaikki raaka-ainemarkkinat eivät toimi samalla tavalla ja että erityisesti maatalousalan raaka-ainemarkkinat ovat alttiita voimakkaille vuodenaikoihin liittyville ja ilmastotekijöille ja vaativat siksi erityishuomiota;
3. korostaa laillisen raaka-ainekaupan merkitystä kestäväälle talouskasvulle ja vaatii yhdenmuettyä unionin raaka-ainestrategiaa, johon sisältyy kohdennettu diplomatia strategisia tuottajamaita kohtaan ja joka perustuu niiden teollisuus- ja maatalouspolitiikan toimintaohjelmaan ja on sopusoinnussa EU:n kehitysyhteistyö- ja ympäristöpolitiikan kanssa; kehottaa lisäksi komissiota luomaan yhteisvaikutuksia kaikkien unionin toimintalinjojen välillä ja kaikkien sidosryhmien kesken esimerkiksi perustamalla strategisia metalleja varten kansallisia komiteoita, joissa kokoontuvat viranomaiset, alan yritykset, pk-yritykset mukaan luettuina, ja kansalaisyhteiskunta;
4. kehottaa komissiota siksi laatimaan tutkimuksen sellaisten raaka-aineiden tuonnista Eurooppaan, joita ei ole lueteltu kriittisiksi raaka-aineiksi (kuten litium, hafnium ja

nikkeli) mutta joilla on silti strateginen merkitys Euroopan teollisuuden tarpeiden kannalta ja sellaisten kulutushyödykkeiden tuottamisessa, joilla on suuri lisäarvo; katsoo, että tutkimuksessa olisi arvioitava myös Euroopan teollisuuden riippuvuus näistä raaka-aineista ja toimet niiden toimitusten turvaamiseksi sekä niiden louhimisen ympäristökustannukset ja mahdolliset vaihtoehdot;

5. kehottaa komissiota varmistamaan teollisuudelle tärkeiden raaka-aineiden ja harvinaisten maametallien säännöllisen ja turvatuun saatavuuden sellaisten molempia osapuolia hyödyttävien ja oikeudenmukaisten kauppaja- ja investointisopimusten ja pitkäaikaisten strategisten kauppakumppanuuksien avulla, jotka antavat kehitysmaille mahdollisuuden taloutensa monipuolistamiseen ja teollistamiseen, työpaikkojen luomiseen ja kestävään talouskasvuun siten, että samalla toimitetaan EU:n teollisuudelle tärkeitä raaka-aineita; kehottaa komissiota myös sisällyttämään kaikkiin kauppasopimuksiin ILO:n normien ja kansainvälisten ympäristönormien noudattamishdon;
6. kehottaa komissiota harkitsemaan suuntaviivojen laatimista niiden eurooppalaisyritysten yhteiskuntavastuusta, jotka osallistuvat kaivannaistoimintaan raaka-aineiden tuottajamaissa; kehottaa yrityksiä noudattamaan viipymättä yhteiskuntavastuutaan vapaaehtoisen sitoumuksen avulla; vaatii, että näissä sitoumuksissa noudatetaan OECD:n toimintaohjeita monikansallisille yrityksille ja toimitusketjun due diligence -periaatetta, joka on esitetty OECD:n asiaa koskevissa ohjeissa vuodelta 2010; kehottaa komissiota yhdessä yritysten kanssa seuraamaan ja edistämään tämän vapaaehtoisen sitoumusprosessin tehokkuutta; muistuttaa tässä yhteydessä, että kaikkien yritysten olisi noudatettava kunkin isäntävaltion voimassa olevaa lainsäädäntöä;
7. on huolissaan konfliktialueilta peräisin olevien mineraalien jatkuvasta kaupasta ja käytöstä, koska näiden mineraalien tuotanto aiheuttaa väkivaltaa ja laitonta toimintaa, joita ei voida hyväksyä; kehottaa komissiota, Euroopan ulkosuhdehallintoa, neuvostoa ja jäsenvaltioita ottamaan tämän tilanteen huomioon suhteissaan kolmansiin maihin; kehottaa komissiota ja EU:lle strategisia raaka-aineita toimittavia maita kehittämään yhdessä tehokkaan järjestelmän raaka-aineiden seurattavuuden mahdollistamiseksi tuonnista kierrätykseen tai hävittämiseen ja luomaan raaka-aineiden ja niiden kauppaketjujen (Certified Trading Chains) keskinäisen sertifiointijärjestelmän, jotta voidaan varmistaa reilu kauppa, ja väärinkäyttöön perustuvan kriisialueiden raaka-aineiden kaupan estämiseksi kehottaa komissiota tekemään yhteistyötä asiaan liittyvien kansainvälisten instituutioiden (YK, OECD, ILO) kanssa, niin että voidaan tunnistaa parhaat sertifiointikäytännöt ja pyrkiä yhdenmukaistamaan niitä; kehottaa komissiota seuraamaan konfliktialueiden mineraalien kauppaa koskevan Yhdysvaltojen Dodd-Frank-lain antamaa esimerkkiä;
8. korostaa, että rahoitusmarkkinoilla voi olla tärkeä rooli suojaessa sekä raaka-aineiden ja perushyödykkeiden tuottajia että kuluttajia riskeiltä; kehottaa komissiota toteuttamaan tarvittavat toimet raaka-ainemarkkinoiden avoimuuden varmistamiseksi ja toimimaan päättäväisesti raaka-aineilla tapahtuvan, raaka-ainemarkkinoiden väärinkäyttöön johtavan asiattoman keinottelun estämiseksi, jos tämä katsotaan tarpeelliseksi syvällisen empiirisen analyysin perusteella; katsoo, että tähän kuuluvat myös asianmukaiset aloitteet G8- ja G20-ryhmien neuvotteluissa; katsoo, että siksi olisi erityisesti tutkittava raaka-aineiden

kierrätystä, korvattavuutta ja tehokasta käyttöä ja että komission olisi edistettävä ja käynnistettävä näiden alojen tutkimus- ja kehityshankkeita;

9. ilmaisee huolensa johdannaismarkkinoiden vaikutuksesta raaka-aineiden hintakehitykseen; katsoo, että OTC-johdannaismarkkinoita olisi valvottava tehokkaammin; kannattaa näin ollen sellaisia toimia kuin OTC-johdannaisia koskevan avoimuuden lisääminen Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen valvonnassa; katsoo, että tällaisilla toimilla voidaan lisätä sijoittajien ja pk-yritysten turvaa ja antaa eurooppalaisille tuottajille mahdollisuus laatia varmempia suunnitelmia;
10. pitää valitettavana, että eräät kolmannet maat, erityisesti tietyt nopeasti kehittyvän talouden maat, käyttävät hyväksi määräävää asemaansa ja vääristävät näin maailman raaka-ainemarkkinoita; kannustaa komissiota etsimään ratkaisuja kahdenvälisellä tasolla ja tarvittaessa kuulemaan asiaan liittyviä maita tai jopa turvautumaan kaupan suojatoimiin WTO:n sääntöjen ja periaatteiden mukaisesti ja tukee komission viimeaikaisia pyrkimyksiä kutsua koolle WTO-paneeli; kehottaa WTO:ta harkitsemaan, että se pyytäisi painokkaasti jäseniään pidättymään vientirajoitusten perustelemisesta kehitysyhteistyö- tai ympäristöpoliittisilla toimilla, elleivät ne voi antaa tästä asianmukaisia perusteluja WTO:lle; kehottaa komissiota yksilöimään EU:n keskeiset strategiset raaka-aineet ja turvaamaan niiden saatavuuden;
11. panee merkille komission kehitysmaiden kanssa vapaakauppasopimuksista, talouskumppanuussopimuksista ja kumppanuus- ja yhteistyösopimuksista käytävissä neuvotteluissa noudattaman strategian, jonka mukaan raaka-aineiden vientiverojen käyttö kielletään; katsoo, että on kunnioitettava valtioiden oikeutta määrätä itse luonnonvarojensa käytöstä, ja pyytää tässä yhteydessä komissiota käyttämään eriytettyä, erilaiset kansalliset tilanteet huomioon ottavaa lähestymistapaa vastapainona sille, että se vastustaa kehitysmaiden vientiveroja, jottei kehitysmaiden kehitystavoitteita ja teollistumista vaaranneta; korostaa, että vapaa ja oikeudenmukainen kauppa on keskeisen tärkeää maailmanlaajuisen raaka-ainealan kehittymiselle ja vaurauden luomiselle kaikissa yhteiskunnissa;
12. korostaa, että EU:sta viedään edelleen laittomasti huomattavia määriä kierrätyskelpoista raaka-ainepitoista jätettä; kehottaa komissiota tekemään kaikkensa laittoman viennin tunnistamiseksi ja estämiseksi ja pyrkimään sisällyttämään kansainvälisiin sopimuksiin EU:n vaatimuksia vastaavat kierrätysvaatimukset; kehottaa jäsenvaltioita tehostamaan huomattavasti viennin valvontaa ja kehottaa komissiota poistamaan jätteiden siirtoja koskevan asetuksen nykyiset porsaanreiät, varsinkin EU:n ulkorajoilla suoritettavien tullitarkastusten yhteydessä; kehottaa tässä yhteydessä kaikkia EU:n kauppakumppaneita ja erityisesti kehitysmaita hyväksymään asianmukaiset lait ja panemaan täytäntöön riittävät valvontatoimet, jotta voidaan estää kaikenlaisen jätteen laitton tuonti niiden alueelle ja torjua aktiivisesti korruptiota, joka usein mahdollistaa tällaisen laittoman tuonnin;
13. kehottaa komissiota rahoittamaan riittävästi raaka-aineita sisältävän jätteen kierrätyksen tutkimusta; korostaa, että kierrätettyä teollisuusjätettä ei pitäisi katsoa jätteeksi vaan uudeksi raaka-aineeksi; ehdottaa sen vuoksi, että komissio tehostaa EU:n raaka-aineiden sisämarkkinoita ja kierrätettyjen raaka-aineiden ja niihin liittyvien tuotteiden laillista



vientiä EU:sta asianmukaisin kannustimin, joilla edistetään kierrätettyjen raaka-aineiden ja niihin liittyvien tuotteiden käyttöä EU:ssa sekä kierrätettyjen teollisuustuotteiden kauppaa;

14. huomauttaa, että kierrätysprosesseja voitaisiin parantaa ja että komission ja jäsenvaltioiden olisi tehostettava toimiaan, jotta voidaan ottaa käyttöön tehokkaita kannustimia ja tukea ja kehittää tutkimusta erityisesti kasvikemian ja kemiallisten aineiden kierrätyksen alalla ja vähentää näin EU:n riippuvuutta raaka-aineita ja harvinaisia maametalleja toimittavista maista;
15. korostaa, että raaka-aineilla käytävää kauppaa ei saa käyttää poliittisten tavoitteiden saavuttamisen välineenä vaan sen olisi oltava luonteeltaan yksinomaan taloudellista; katsoo, että sitä ei pitäisi käyttää poliittisen riippuvuuden luomiseen vaan siinä olisi noudatettava tavanomaisia talouden sääntöjä; on tyytyväinen EU:n pyrkimykseen edistää raaka-aineilla käytävää kestävästä kauppaa kolmansien maiden kanssa (esimerkiksi FLEGT-toimintaohjelmalla);
16. korostaa tarvetta laatia raaka-aineilla käytävän kaupan alalla tehtävää yhteistyötä varten selvät säännöt, jotka koskevat kaikkia osallistujia (tuottajia, viejiä, kauttakulkumaita, tuojia); katsoo samalla, että komission olisi vastustettava hankkeita, jotka eivät ole tämän periaatteen mukaisia; rohkaisee komissiota ja EU:n yrityksiä edistämään ympäristöä säästävää teknologiaa ja investoimaan siihen.

## VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

<b>Hyväksytty (pvä)</b>	21.6.2011
<b>Lopullisen äänestyksen tulos</b>	+ :           24 - :           3 0 :           0
<b>Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet</b>	William (The Earl of) Dartmouth, Laima Liucija Andrikienė, Kader Arif, David Campbell Bannerman, Daniel Caspary, Marielle De Sarnez, Christofer Fjellner, Yannick Jadot, Bernd Lange, David Martin, Emilio Menéndez del Valle, Vital Moreira, Paul Murphy, Cristiana Muscardini, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Niccolò Rinaldi, Tokia Saïfi, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Keith Taylor, Iuliu Winkler, Pablo Zalba Bidegain, Paweł Zalewski
<b>Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet</b>	Josefa Andrés Barea, George Sabin Cutaș, Syed Kamall, Maria Eleni Koppa, Elisabeth Köstinger, Jörg Leichtfried, Jarosław Leszek Wałęsa

28.6.2011

## **MAATALOUDEN JA MAASEUDUN KEHITTÄMISEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO**

teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnalle

tehokkaasta eurooppalaisesta raaka-ainestrategiasta  
(2011/2056(INI))

Valmistelija: Daciana Octavia Sârbu

### **EHDOTUKSET**

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta pyytää asiasta vastaavaa teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. pitää myönteisenä komission tiedonantoa ja siihen sisältyvää lähestymistapaa, jossa raaka-aineet ja maataloushyödykkeet määritetään EU:n ensisijaisiksi huolenaiheiksi; toteaa, että suurimmassa osassa tiedonantoa käsitellään raaka-aineita, ja pitää valitettavana, että maataloutta käsitellään vain pienessä osassa tiedonantoa;
2. kiinnittää tässä yhteydessä huomion siihen, kuinka tärkeää on välttää lannasta saatavien raaka-aineiden ja ravinteiden tuhlaamista, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään lannan jalostamista; toteaa tähän liittyen, että on tärkeää määritellä liete lannoitteiden korvikkeeksi;
3. antaa tukensa komission analyysille, joka koskee maataloustuotteita maailmanlaajuisen elintarviketurvan yhteydessä ja jossa otetaan huomioon elintarvikevarastojen maailmanlaajuinen vähentyminen ja väestön kasvu ja nälän lisääntyminen, ja jossa markkinoiden näkökulmasta korostetaan elintarvikkeiden ja rehujen hintojen äärimmäistä epävakautta, elintarvike- ja rehuketjujen puutteita sekä rahoitusvälineiden ja keinottelun merkitystä vakavasti otettavina epävakaan mahdollisina aiheuttajina; palauttaa mieliin, että neljä EU:n jäsenvaltioista kuuluu niiden maiden joukkoon, jotka ovat elintarvikkeiden hintojen nousulle erityisen alttiita;

4. vaatii kiinnittämään huomiota erityisesti siihen olennaiseen epävarmuustekijään, että energian ja muiden perushyödykkeiden – erityisesti elintarvikkeiden – hinnanvaihtelut vaikuttavat yhä enemmän toisiinsa;
5. kiinnittää huomion maataloustuotteiden tuonnin epävakaiseen tilanteeseen, sillä eräät maat ovat viime aikoina asettaneet vientirajoituksia; katsoo, että EU:n on suojeltava kansalaisiaan tällaisten ilmiöiden seurauksilta ja vähennettävä riippuvuuden tasoa;
6. katsoo, että jäsenvaltioiden on pyrittävä optimaalisesti hyödyntämään käytettävissä olevaa maatalousmaata kunnostamalla huonossa kunnossa olevaa maata ja ottamalla uudelleen maatalouskäyttöön hylättyinä tai viljelemättöminä olevia maa-alueita;
7. on tietoinen vaikutuksista, joita maatalousmaan laaja-alaisella käytöllä uusiutuvan energian tuotantoon on maataloustuotantoon; katsoo kuitenkin, että maatalous- ja elintarvikesektorilla on merkittävä asema bioenergian tuotannossa, ja kehottaa tämän vuoksi etsimään mahdollisia synergioita molempien alojen välillä;
8. kehottaa komissiota sisällyttämään YMP:hen ja raaka-ainestrategiaan kannustimiin perustuvia aloitteita, joilla pyritään ottamaan käyttöön viljelijöiden koko potentiaali ja lisäämään heidän uusiutuvan energian tuotantoon, joka on tällä hetkellä vajaakäytössä, ja siten luomaan uusia työpaikkoja maaseudulle ja luomaan lisätuloja viljelijöille;
9. antaa elintarviketurvan osalta tukensa komission tiedonannolle, jonka mukaan on todennäköistä, että ilman yhteisen maatalouspolitiikan jatkamista ja suoran tuen mekanismin ylläpitoa elintarviketuotantovalmiudet vaarantuvat; korostaa siksi, että tarvitaan yhdenmukaista tulevaa YMP:tä, jossa säilytetään nykyinen rahoitustaso; katsoo edellä mainitun lisäksi, että EU on ja että sen olisi jatkossakin oltava merkittävässä asemassa maailman kasvavan väestön riittävän elintarviketurvan varmistamisessa; antaa näin ollen tukensa yhtenäiseen lähestymistapaan perustuvalla raaka-aine- ja hyödykestrategialle, joka kattaa maatalous-, talous-, ympäristö-, kauppa-, energia- ja kehityspoliittiset tavoitteet;
10. katsoo komission lailla, että kansainvälisen yhteisön on maailmanlaajuisen elintarviketurvan suhteen otettava käyttöön pitkäkestoinen koordinoitu toimintamalli, johon kuuluvat myös tutkimustoimien lisääminen ja investoinnit kehitysmaiden maatalouteen, muun muassa kehityspolitiikan painopistealueiden avulla, jotta voidaan lisätä elintarvikehuollon joustavuutta ja kykyä sopeutua elintarvikkeiden markkinasokkeihin;
11. vahvistaa tukevansa YK:n järjestöjen alaista, hätätilanteisiin tarkoitettua maailman elintarvikevarastojen järjestelmää ja katsoo, että EU:n olisi toimittava johtavassa roolissa mainitun aloitteen edistämiseksi; antaa tukensa G20-maiden viimeaikaisille pyrkimyksille löytää poliittisia ratkaisuja hintavaihteluille elintarvike- ja maatalousmarkkinoilla muun muassa lisäämällä elintarviketuotantoennusteita koskevaa tiedonvaihtoa ja korostaa elintarvikevarastoja koskevien ajankohtaisempien tietojen tarvetta; katsoo lisäksi, että elintarviketurvan takaamiseksi olisi perustettava myös kansallisia hätävarastoja;
12. panee tyytyväisenä merkille Berliinissä 22. tammikuuta 2011 järjestetyn kolmannen maatalousministereiden huippukokouksen yhteisen julkilausuman, jonka 48 maata

allekirjoitti ja jossa vaadittiin parantamaan maatalousmarkkinoiden kykyä toimia asianmukaisesti sekä korostettiin kaupan merkitystä maatalousmarkkinoiden eri toimijoiden välisen tasapainon luomisessa ja raaka-aineiden ja energian saatavuuden parantamisessa viljelijöille;

13. odottaa, että raaka-ainestrategiassa noudatetaan Eurooppa 2020 -strategian älykästä, kestävä ja osallistavaa kasvua koskevia tavoitteita; katsoo, että ehdotusten olisi sisällettävä raaka-aineiden, maaperän ja vesivarojen käyttö maatalousalalla;
14. toistaa olevansa sitoutunut torjumaan äärimmäisiä hintavaihteluita, jotka saattavat vakavasti vaarantaa elintarviketurvan ja jotka johtuvat markkinoiden käyttäytymisestä maataloushyödykekaupan yhteydessä; toteaa, että äärimmäisiä hintavaihteluita voitaisiin ehkäistä muun muassa lisäämällä maatalouden tuottavuutta ja ilmastomuutokseen sopeutumista; panee merkille, että usein yksipuolisesti asetetut kaupan esteet joskus pahentavat hintavaihteluita;
15. muistuttaa, että maataloustuotteiden markkinat ovat rakenteellisesti epävakaita, mikä johtuu tuotannon kausiluonteesta, ilmastotekijöistä ja muista tekijöistä, jotka estävät tuottajia sopeutumasta kysynnän epävakauteen lyhyellä aikavälillä; muistuttaa, että maatalous on strategisesti tärkeä tuotantoala, jonka toimintaa ei voida jättää yksinomaan markkinavoimien varaan; korostaa, että elintarviketieteen uudistuksilla olisi pyrittävä varmistamaan, että maataloushyödykkeiden hinnannousut johtavat viljelijöiden tulojen kasvuun, sillä viljelijöiden tuotantokulut kasvavat yhä edelleen ja hintavaihtelut lisääntyvät;
16. pyytää komissiota antamaan selonteon johdannaisia ja hyödykkeitä koskevasta asetuksesta jotta voidaan selvittää, tarvitaanko maataloushyödykkeille erillistä asetusta alan erityispiirteiden vuoksi; antaa tukensa komission äskettäiselle ehdotukselle, joka koskee OTC-johdannaisten sääntelyä ja julkista kuulemista rahoitusvälineiden markkinoita koskevasta direktiivistä; katsoo, että keinotteluun, sääntöjenvastaisuuksiin ja väärinkäyttöön johdannaismarkkinoilla olisi puututtava kiireesti;
17. muistuttaa, että hyödykejohdannaismarkkinoiden alkuperäisinä tarkoituksina olivat suojautuminen riskiltä ja mahdollisuus hankkia rahoitusta markkinoilta, jotka kummatkin tuottavat hyötyä viljelijöille; panee kuitenkin huolestuneena merkille, että monilla sijoittajilla ei ole mitään suoraa yhteyttä maatalouteen ja että tehtyjen sopimusten lukumäärä ylittää moninkertaisesti maailmanlaajuisen elintarviketuotannon; kehottaa komissiota tutkimaan, edistääkö tämä keinottelukuplien muodostumista;
18. pitää valitettavana, että liian paljon maatalousjätteen potentiaalista jää tällä hetkellä hyödyntämättä; katsoo, että maatalousjätettä olisi pidettävä arvokkaana, ja pyytää näin ollen komissiota tutkimaan uusia tapoja käyttää sitä raaka-aineena muilla aloilla;
19. toteaa, että maatalouden raaka-ainepolitiikan tehokas seuranta on keskeistä toimivalle strategialle; korostaa tarvetta tiiviimpään koordinointiin komission ja jäsenvaltioiden välillä ja korostaa, että parlamentille on tiedotettava säännöllisesti maatalouden raaka-aineita koskevan aloitteen kehityksestä vuosittaisen toimintakertomuksen avulla;

20. pyytää komissiota sisällyttämään edellä mainitut näkökohdat strategiaansa ja ehdottamaan konkreettisia toimia elintarviketurvan varmistamiseksi, markkinoiden epävakauden torjumiseksi ja maataloushyödykkeiden johdannaismarkkinoiden toimivuuden tehostamiseksi kestävästä kokonaisvastuusta avulla kiireellisenä tavoitteena;

## VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

<b>Hyväksytty (pvä)</b>	27.6.2011
<b>Lopullisen äänestyksen tulos</b>	+: 32 -: 1 0: 0
<b>Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet</b>	John Stuart Agnew, Liam Aylward, Luis Manuel Capoulas Santos, Michel Dantin, Paolo De Castro, Albert Deß, Diane Dodds, Herbert Dorfmann, Iratxe García Pérez, Béla Glattfelder, Sergio Gutiérrez Prieto, Martin Häusling, Esther Herranz García, Peter Jahr, Elisabeth Jeggler, Jarosław Kalinowski, Elisabeth Köstinger, Agnès Le Brun, George Lyon, Gabriel Mato Adrover, Mariya Nedelcheva, James Nicholson, Georgios Papastamkos, Marit Paulsen, Britta Reimers, Czesław Adam Siekierski, Sergio Paolo Francesco Silvestris, Alyn Smith, Marc Tarabella, Janusz Wojciechowski
<b>Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet</b>	Luís Paulo Alves, Pilar Ayuso, Salvatore Caronna, Maria do Céu Patrão Neves, Dimitar Stoyanov, Milan Zver
<b>Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (187 art. 2 kohta)</b>	Oreste Rossi

## VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

<b>Hyväksytty (pvä)</b>	30.6.2011
<b>Lopullisen äänestyksen tulos</b>	+:               43 -:               3 0:               0
<b>Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet</b>	Jean-Pierre Audy, Ivo Belet, Reinhard Bütikofer, Maria Da Graça Carvalho, Pilar del Castillo Vera, Lena Ek, Ioan Enciu, Gaston Franco, Adam Gierek, Fiona Hall, Jacky Hénin, Romana Jordan Cizelj, Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Béla Kovács, Philippe Lamberts, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Marisa Matias, Judith A. Merkies, Jaroslav Paška, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Michèle Rivasi, Jens Rohde, Paul Rübig, Amalia Sartori, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Britta Thomsen, Patrizia Toia, Ioannis A. Tsoukalas, Claude Turmes, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras, Henri Weber
<b>Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet</b>	Francesco De Angelis, Ilda Figueiredo, Jolanta Emilia Hibner, Ivailo Kalfin, Marian-Jean Marinescu, Vladko Todorov Panayotov, Algirdas Saudargas, Hannu Takkula, Silvia-Adriana Țicău